

KINH DỊCH HỘI - THIÊN ĐỊA NHÂN

Phúc Lộc Bình An

05-05-2024

DỊCH SƯ THUÝ NGÔ

MỤC LỤC

Buông tay không có nghĩa là rơi xuống vực thẳm!	4
Chấp nhận chịu đau khổ ràng buộc vì con cái!.....	6
Khi con nợ cũng là chủ nợ! Từ bạn thành thù!	8
Số phận tôi là do tôi quyết định có đúng không?	10
Con rắn.....	12
Hãm hại người có Phúc Đức là tự đẩy mình vào địa ngục!.....	15
Đi theo đường sáng.....	18
Ở gần người tốt cũng hưởng Phước!	20
Bài viết này rất đáng đọc! Đây là một quan điểm cá nhân tôi, nếu mọi người đồng cảm thì chia sẻ cùng bạn bè.....	22
Chúng ta được sống lại lần nữa.....	24
Nhìn người bằng lòng bao dung!	26
Cầu được ước thấy	28
Người ta nói “yếu thì đừng ra gió”, khả năng có hạn thì đừng cố trèo cao, trèo cao sẽ té đau!.....	30
Người tu tâm tích đức sợ trong tình thức!.....	32
Người càng thành công càng ít bạn bè!	34
Tại sao khi đọc bài viết chữa lành thì cuộc sống thay đổi tích cực từ công việc, sức khỏe, đến tài chính và cầu con...?.....	37
Bảo vệ môi trường sống là đang tu phúc đức mỗi ngày.....	39
Cây nổi buồn	41
Đến với tôi để được chữa lành.....	44
Rèn luyện bản thân.	46
Lời vàng ngọc	47
Quà tặng	47
Tính nóng vội.....	48
NHỮNG TÂM HỒN NHÂN SÂM NGÀN NĂM!	49
Tại sao nhiều người gục ngã sau một biến cố?.....	51
Đã là nghiệp thì khó tránh, đã là phúc thì không phải nghiệp, không có gì phải lo sợ!.....	53
Tâm linh còn đảo!	55
Những nhà tù!	59
Hãy hạ mình xuống nửa trong cuộc đời này... ..	62
Triết lý sống từ xe ô tô:.....	65
VỀ 1	67

VỀ 2	68
VỀ 3	69
VỀ 4	70
VỀ 5	72
VỀ 6	74
VỀ 7	77
VỀ 8	78
VỀ 9	79
VỀ 10	80
VỀ 11	82
VỀ 12	86
VỀ 13	88
VỀ 14	89
VỀ 15	91
VỀ 16	92
VỀ 17	93
VỀ 18	94
VỀ 19	95
VỀ 20	96
VỀ 21	97
VỀ 22	98
VỀ 23	98
VỀ 24	99
VỀ 25	100
VỀ 26	100
VỀ 27	101
VỀ 28	102
VỀ 29	103
VỀ 30	103
VỀ 31	104
VỀ 32	105
VỀ 33.....	106
QUÉT LÁ.....	107

Buông tay không có nghĩa là rơi xuống vực thẳm!

Tình cảm là món nợ khó trả, day dứt, nuối tiếc! Giống như bạn thả một con diều, gió mạnh thổi lên, sợi chỉ diều căng bện cửa vào tay bạn, bạn đau đớn nhưng vẫn cố gắng giữ con diều vì bạn tiếc! Bạn không muốn thấy nó rơi xuống vực sâu...

Rất nhiều người có suy nghĩ này, vì thế mà họ cố gắng níu kéo một người, họ biết người kia làm tổn thương họ, lợi dụng họ, bội phản họ, nhưng họ không thể buông tay mà cố gắng xây dựng. Họ giống như cánh gián bị chà đạp không thương tiếc! Như cánh dế rách nát phát ra tiếng rụng ròi! Ai khuyên họ cũng không được! Bởi làm sao có thể khuyên họ khi chính bản thân họ hiểu được họ hơn ai hết, nhưng không thể thoát ra những suy nghĩ tiêu cực, vì hai chữ Duyên Nợ!

Họ nợ người đó giống như người kia nợ cánh diều, nâng cánh diều lên cao còn mình ở dưới thấp mà ngẩng nhìn hy vọng, nhưng bầu trời cao xanh không thể đo đạt như lòng dạ con người! Hy sinh thế không nghĩa là được người đáp lại! Đau để trả cho hết những trái duyên nặng trĩu tâm can.

Không hút thuốc mà vẫn ho là bởi gió lạnh, gió đến từ đâu làm sao biết được? Chỉ biết nổi đau như tiếng thẩn lẩn tắc lưỡi dưới ánh đèn loan, mưa bay nghiêng nghiêng con đường phố xưa buồn khôn tả...

Rồi đến một lúc chúng ta nhận ra rằng *“buông được là duyên không buông được là nợ”* mà nhiều khi duyên và nợ chỉ cách nhau bằng chữ *“ngộ”* mà như trùng trùng núi non phía trước đang chờ mình vượt qua. Vượt qua ở đây là những suy nghĩ tiêu cực, cố chấp, níu kéo, tiếc nuối, cảm giác họ là duy nhất, cảm giác sự gắn kết với họ là ý nghĩa duy nhất của đời mình...

Thực ra, cuộc đời con người khi buộc vào một người hay một ngoại cảnh nhất định thì họ sẽ đau khổ khi những điều đó từ chối họ. Bởi vì ngoại cảnh mà thứ dễ thay đổi nhất. Ví dụ đời ta chỉ sống và nhìn đám mây hình trái tim, nó đẹp lắm và ta muốn nó tồn tại mãi mãi, nhưng rồi bỗng nó tan biến ta buồn khổ từ đây. Nếu ta nhìn thấy sự ngắn ngủi của vẻ đẹp đó và biết nó sẽ biến tan thì ta sẽ trân trọng thực tại.

Ta sẽ sống hết mình để yêu thương chồng vợ ta. Yêu thương những người ta thân yêu! Yêu tất cả trong phút giây thực tại... và nhẹ nhàng khi nó tan biến như một giấc mộng chiều. Khi ta biết chấp nhận sự tan hợp của duyên nợ ta sẽ không níu kéo nữa nếu như họ quyết định đóng cánh cửa lại không cho ta vào.

Ta sẽ làm cánh chim bay lên vùng trời tự do, tim là ngọn lửa hồng, mắt là sự bao dung của bầu trời và tiếng hát là lời chúc phúc lành bình an cho những gì đằng sau cánh cửa đã đóng lại ấy...

TA CẤT CÁNH BAY VỀ VÙNG TRỜI BÌNH YÊN!

Chấp nhận chịu đau khổ ràng buộc vì con cái!

Trái đến thời chín quá phải rụng!

Người đến chỗ chịu đựng quá giới hạn thì buông!

Trên mâm nhiều món ăn đã được dùng hết, lại có món bị chê bai không ai thèm đụng đũa... bàn tiệc hôn nhân cũng không khác mấy đâu, có người hưởng được phúc thì cũng có những cây đũa lệch, họ đến với nhau để trả cho xong những duyên nợ bể bàng kiếp trước!

Không có được tiếng nói chung.

Thay lòng đổi dạ!

Ngoại tình trơ trẽn khôn tả

Đánh chửi nhau không thương tiếc

Đay nghiến và chèn ép

Tuy ở bên nhau gần một tấm chăn, cách một cánh cửa mà lòng đã xa nhau một thái bình dương những con sóng miệt mài...

Người ta chịu khổ sầu vì một lý do khác, có lẽ giữa những sự chấp nối ấy là một hạnh phúc nhỏ nhoi từ những bông hoa hé nụ. Những đứa con là chiếc neo để giữ thuyền lại bến. Họ sống vì con có đủ mặt mẹ cha. Nhưng họ không biết rằng mỗi ngày con họ đang chứng kiến sự lạnh nhạt và giả tạo, một nhân cách hình thành ở con cái như một cơn gió vô tình làm choáng váng đời họ sau khi họ trưởng thành và lập gia đình. Giữa nỗi đau khi chứng kiến sự lạnh nhạt phũ phàng của bố mẹ dành cho nhau với nỗi đau không được thấy một nửa bố và mẹ thì nỗi đau nào lớn hơn?

Người ta không khuyên người khác ly hôn! Cũng không khuyên người khác ở lại chịu trận! Bởi đi hay ở không do lời khuyên quyết định. Còn tốt hay xấu khi đi hay ở thì không thể phiến diện mà khẳng định! Có người chia tay để đi tới một cái khổ khác lớn hơn, có người chia tay để đi tới một niềm hạnh phúc khác chưa bao giờ thấy!

Khi quyết định buông là đã quá giới hạn! Cũng như khi quyết định lấy là đã dẫn đo nhiều. Cả hai quyết định đều quan trọng như nhau. Khi buông những người ấy họ không chắc tương lai họ sẽ tốt hơn, nhưng họ biết chắc họ vừa thoát khỏi một duyên nợ đau khổ!

Buông tay là sự khó khăn khi ở giữa còn những trách nhiệm phải lo toang! Nhưng họ tin với sự lạc quan tích cực, chăm lo đời sống tinh thần, xây dựng nội tâm, tạo nhiều thiện quả... thì những gì thuộc về họ sẽ tốt đẹp lên như chính bản thân họ đang bình yên trong tâm hồn này!

Thực sự, từ bỏ rất khó nhưng đã quyết định từ bỏ là đã tăng hết số rồi. Chiếc xe muốn chạy nhanh hơn nữa cũng không được. Nếu gặp chướng ngại nó phải về số thấp, thậm chí là dừng lại!

Cuối trang bạn để một dấu chấm, dấu hỏi, dấu than, hay dấu ba chấm... đó tùy thuộc vào duyên nợ dài ngắn của bạn. Dù trong hoàn cảnh nào đi nữa thì cũng có hai mặt. Số phận của bạn có thể bạn không kiểm soát được, nhưng tâm bạn thì bạn có quyền làm chủ. Bạn là người biết đón nhận số phận theo cách êm ái nhất... và bạn làm được điều đó!

Khi con nợ cũng là chủ nợ! Từ bạn thành thù!

Lá lành đùm lá rách là một nghĩa cử cao đẹp đầy tình yêu thương! Huynh đệ bằng hữu giúp đỡ lẫn nhau trong những lúc khốn khó là một nhân lành tốt đẹp! Thế nhưng, không phải lúc nào nước cũng rơi đúng chỗ, tên cũng bắn trúng đích... bắn sai chỗ nó còn phản ngược lại mình. Không phải tự nhiên mà giúp người rồi người trả oán đâu! Tất cả đều có duyên nợ từ đầu rồi!

Thế nên, ta không chịu được khi thấy họ lâm ly than thở. Nước mắt họ làm cho ta trần trở. Và ta vay mượn khắp nơi. Để cứu giúp họ. Rồi một ngày đẹp trời họ sai ước hẹn... tắt máy... chặn số... họ cố bôi xóa dấu mực tình nghĩa giữa ta và họ để xóa luôn số tiền mà họ đã nhận được từ sự nghĩa hiệp tận tâm ấy! Họ nghĩ đồng tiền nó to còn tình cảm thời không được ký lô nào. Họ đặt lợi lên trên nghĩa.

Còn ta, những thất vọng, lo sợ, đeo bám như đĩa. Vì bạn đã từ người bình thường trở thành một con nợ đi vay lãi và đồng thời trở thành một chủ nợ mà không bao giờ đòi được tiền. Thật đảo điên!

Lúc đó bạn u mê lắm! Nói sao thì nghe vậy. Đến lúc xảy ra có sự bạn mới giật mình thấy sự khờ khạo nơi bạn. Bạn đã đem nghĩa bằng hữu đặt lên trên nghĩa gia đạo: vợ chồng, con cái, cha mẹ và những bằng hữu khác. Khi đồng tiền của bạn hằng ngày nuôi sống thành viên trong gia đình, nương nhờ họ, vay đồng tiền mồ hôi xương máu của bạn bè khác để đắp cho một người tráo trở lật lọng. Bạn thấy tiếc! Vì trao gửi niềm tin không đúng người! Nhưng tất cả điều do bạn chưa phân định được việc giúp người trong giới hạn của bản thân, không thể giúp những gì ngoài tầm với và giúp người này mà nguy cơ sẽ tổn hại đến người khác, khi đó hãy mình xét. Bởi điều tốt bạn vừa làm có thể trở thành điều ác sau này.

Tôi đã coi rất nhiều quẻ, chứng kiến nhiều trường hợp bạn bè giúp đỡ nhau: nhỏ thì 50 triệu, lớn thì 8-9 tỷ... mất trắng! Vì số tiền đi vay mượn quá lớn

nên đến mức phải thuê dân xã hội đi đòi. Từ một người bạn vì mình muốn giúp đỡ mà dài tay quá nên bây giờ trở thành thù, rồi nghiệp chồng thêm nghiệp là do đâu?

Giúp bạn là điều tốt nhưng nó cần nằm trong giới hạn cho phép khi sự giúp đỡ đó không làm liên lụy đến những người khác. Bởi sông bể sâu bao nhiêu bạn không thể dò được. Con người ngày hôm nay cười nói vui vẻ thì ngày mai đã lạnh nhạt thờ ơ. Hôm nay, người ta trung trực ngay thẳng giàu nhiệt huyết thì ngày mai họ gian dối lật lọng sống buông thả ăn chơi. Vì đời vốn dĩ như vậy, không có gì có thể xác tín cho sự không thay đổi. Vì thế bạn càng không thể đem tất cả người thân yêu ra đánh cược một ván cờ.

Trong cờ tướng có một hình cờ là phản cung mã, bạn xử lý không khéo thì sẽ bị con ngựa nó đá. Mà lần này không ai khác lại chính là người mà bạn từng rất tin cậy. Tôi biết, đó là duyên nợ từ trước, nhưng ai đọc được lời này cũng là duyên với tôi. Để bạn có bị rồi sẽ hiểu ra và bạn có chưa bị cũng tránh được và giảm nhẹ!

Tôi cũng từng có một người bạn, chơi rất thân thiết. Cũng mượn tiền tôi... nhưng tôi biết là bạn sẽ không trả, và tôi đã đúng! tôi vẫn cho mượn vì trong khả năng của tôi, muốn mượn hơn nữa tôi không thể giúp, và khi cho mượn nghĩa là tôi đã xác định cho luôn số tiền đó và đánh cược một tình bạn trên giá. Có vay có trả là minh chứng của lòng uy tín! Những người vay được trả được là những người có Phước lớn! Phước sinh ra bởi đức Tín. Họ làm được điều đó thì họ đang tu rồi! Tu từ chính đời sống của họ. Thế nên, những người nợ mà không trả thì thật đáng tiếc! Họ không biết gieo Phước tu mà còn gieo Nghiệp phản! Gian dối!

Bài viết này không khuyến khích mọi người từ bỏ nghĩa cử giúp đỡ bạn bè, nhưng hãy giúp trong khả năng để đừng biến mình thành con nợ trong khi đang là chủ nợ. Hãy yêu thương nhau đúng cách. Và nếu có phải trả nợ duyên thì hãy vui vẻ! Vì cháo húp dần sẽ hết! Của đi thay người vậy!

Số phận tôi là do tôi quyết định có đúng không?

Đầu tiên phải nói đến chỗ sai! Nếu số phận mình do mình quyết định thì tại sao sinh lão bệnh tử đến đi lúc nào mình không biết được? Tại sao nhiều người rất giỏi làm vua làm tướng xâm chiếm hết lãnh địa này lãnh địa kia mà cuối cùng vẫn thất bại không ngờ? Số phận chúng ta cố gắng nắm giữ nhưng tại sao dịch bệnh đến chúng ta bất lực? Chẳng ai có thể vỗ ngực mà dám nói *“ta bắt trời mưa là trời phải mưa, bắt trời nắng là trời phải nắng”* Chúng ta không thể thắng được trời. Là bởi Thiên - Địa - Nhân, chúng ta có lo được phần cố gắng, ý chí, rèn luyện... nhưng trời đất không phải là phương tiện chúng ta có thể làm chủ, nên chúng ta không thể chiến đấu và thắng được thiên nhiên những ngoại cảnh khách quan chi phối số mệnh của chúng ta. Bạn chỉ có thể nương theo những quy luật của tự nhiên để tồn tại mà thôi.

Đó là chỗ đúng! Đúng là mình luôn cố gắng, phấn đấu, tu tập... mình sống thuận theo quy luật của Trời Đất, luật Nhân Quả, luật Yêu Thương... mình biết sống theo đó thì mình làm *“chủ”* được số phận của mình. Sự làm chủ này không phải kiểu ông chủ hà khắc, độc tài với nhân viên. Mà làm chủ chính mình, kiểm soát được cảm xúc, thành bại thế nào cũng không khiến mình tuyệt vọng! Khó khăn, đau ốm, nghèo đói thế nào mình vẫn sống chung với nó và định được tâm mình. Sống với cái khổ, tự bản thân biết mình đang khổ mà tinh thần không có khổ. Vẫn thấy an nhiên ở những giây phút hoà hợp với Đạo. Làm chủ số phận là không bị số phận nhào nặn như cục đất sét. Không làm con cò trong tay kẻ phàm phu! Không bị những giới hạn của trí não tham dục chi phối khiến cho sợ hãi!

Hàn phục chính mình là làm chủ được số phận! Ôm ấp những điều bất như ý mà vẫn thấy nhẹ nhàng! Xem thành công là chặng đường mà ta bước đi nhẫn nại không phải là kết quả!

Dẫu bạn có sống trong một cuộc hôn nhân không hạnh phúc!

Dù cho bạn có nhiều bệnh đau nhức!

Và dù rằng không nhà, không tiền, không sự nghiệp công danh... đến cái tình yêu thương cũng rời xa con người cô độc!

Thì bạn vẫn còn một mục tiêu quan trọng, một sứ mệnh để thực hiện dẫu cho nhần nhọc!

Đó là LÀM CHỦ ĐƯỢC MÌNH -TU NHÂN -TÍCH ĐỨC -THIỆN LÀNH- BÌNH YÊN!

Con rắn.

Con rắn nó hay cắn người nhưng nhờ có cơ duyên gặp được Phật nên nó buông hạ đồ đao, trở nên từ bi thánh thiện, rồi nó xuất hiện trở lại giữa bao người... trước đây người ta sợ nó vì nó hung dữ còn giờ đây nó hiền nên người ta lòn mặt, người ta thà hồ đánh đập nó, bắt nó treo lên cây, cầm đuôi nó xoay vòng tròn, bọn trẻ thì nhét cỏ nhét đất vào miệng nó...

Con rắn may mắn trốn thoát khỏi sự truy đuổi của con người, nó tìm tới Phật đang ngồi dưới cội cây bồ đề mà trách Phật rằng *“Tôi vì nghe lời Ngài sống từ bi hỷ xả mà giờ đây tôi thân tàn ma dại! Tôi không còn tin vào Pháp Ngài nữa...”* con rắn tức giận muốn báo thù nhưng Phật đã ngăn nó lại, khai ngộ cho nó, Ngài đã dạy rằng: *“Ở đời sống phải từ bi, ta bảo con sống từ bi không có nghĩa là sống không cần tự vệ!”*

Đây chỉ là một câu chuyện tôi đọc được, đại ý là như thế! Mà qua đó tôi thấy một triết lý nhân sinh rất hay!

Trong Kinh Dịch cũng thường đề cập đến, kinh dịch chỉ ra hai mặt âm dương, nếu âm là sự nhu mềm thì dương là sự cứng rắn. Kinh dịch là đạo quyền biến, sống phải ngay thẳng quân tử nhưng không được thái quá! Không hung bạo nhưng như thế không có nghĩa là nhu nhược yếu đuối. Nhân từ bao dung nhưng tùy hoàn cảnh cũng cần phải có uy! Có sự tự do nhưng cũng cần nghiêm túc không buông thả... và ứng nhân ở đời cũng vậy

Bạn nhu nhược sẽ bị bắt nạt, nhào nặn, chà đạp không thương tiếc! Tôi thường khuyên anh chị em nhẫn nại yêu thương! Đó là đối với những việc cần sự nhẫn nại vì anh chị em nổi khùng lên hay hành động mạnh bạo quá trong những hoàn cảnh không cần thiết, không mang lại kết quả tốt đẹp nào thì ta nên nhẫn nại chứ đừng thoả mãn cảm xúc nóng nảy nhất thời... nhưng nói thế không có nghĩa là bảo mọi người không được tự vệ, không được bảo vệ chính kiến của

mình... ví như: anh chị em đang bảo vệ cho chính nghĩa mà để cái ác nó lộng hành chà đạp người khác mà anh chị em không bảo vệ được thì đó là sự nhu nhược. Ví như trộm cướp nó vào nhà hãm hại người thân mình, rồi giặc ngoài vào đánh nước mình, mà anh chị em ngồi nhẩn mà nhìn nó thì còn đâu là lòng dũng cảm, đức hy sinh, lòng yêu nước? Vì hạnh phúc bình an của nhà nhà mà mình phải chiến đấu chống lại cái ác. Giống như chùa bị tàn phá bởi giặc thì sư thầy cũng cầm gậy gộc mà chống trả!

Ngăn một kẻ đại ác thì nhiều điều ác sẽ không có cơ hội lộng hành. Việc võ lực hay quyết định phải tranh đấu là điều bất đắc dĩ. Lòng ta không muốn tranh và ta luôn sống với triết lý ấy vì hoà bình cho nhân loại. Nhưng cây muốn lặn mà gió chẳng ngừng! Như bàn cờ đối phương dùng trung pháo tấn công thì mình cần lập trận bình phong mã để tự vệ!

Ở đời cố gắng tránh va chạm nhất có thể. Nhưng khi duyên đã đi tới chỗ phải đấu tranh để giữ gìn hạnh phúc cho gia đình cho xã hội, cho nhân loại thì bạn phải mạnh mẽ để chiến đấu. Vũ trụ này là âm dương có hai thế lực sáng tối, chúng ta không thể nào tránh được những va chạm. Nhưng lòng chúng ta phải rõ ràng thấu suốt được việc bất đắc dĩ ấy!

Chúa là Đấng Từ Bi, đến lúc bị đóng đinh trên thập giá Ngài còn xin Cha tha tội cho những người đã đóng đinh Ngài vì họ không biết việc họ làm. Thế nhưng, Ngài vẫn đánh những kẻ đã làm ô uế đền thờ Thiên Chúa và đuổi họ ra khỏi đền thờ! Có những việc trên đời này, bạn đấu tranh không phải để cho bạn mà cho chính nghĩa, cho hạnh phúc của triệu triệu con người. Và khi bạn hy sinh thì hy sinh đó phải xứng đáng! Hy sinh cho niềm hạnh phúc của nhân loại chứ không hy sinh vô nghĩa cho những việc thấp hèn! Chết như một người lính anh dũng bảo vệ quê hương tổ quốc chứ không chết như một kẻ hèn hạ phản bội, gian manh, trộm cướp... chết làm anh hùng chứ không chết làm giặc cỏ!

Cuối cùng tôi vẫn khuyên mọi người Nhẫn trong mọi sự! Nhưng khi cần uy dũng thì hãy đứng lên! Và khi nào cần? Hãy tin tưởng trí tuệ sáng suốt nơi bạn! Khi đó thần trí sẽ cho bạn biết bạn cần phải làm gì!

Hãm hại người có Phúc Đức là tự đẩy mình vào địa ngục!

Tất cả những lỗi lầm con người phạm phải đều do vô minh mà ra. Có người may mắn nhận ra lỗi lầm thì sám hối sửa đổi, có người thì vẫn chấp mê bất ngộ! Họ được dạy sống là phải tranh dành chộp giật, cuộc sống giống như cái hồ cá mà con nào khoẻ thì tồn tại! Họ quên rằng con người khác con vật ở nhân tính. Tình yêu thương. Nên những mưu ma chước quỷ hãm hại lẫn nhau họ xem là sự khôn ngoan, rồi học theo những tấm gương xấu trong lịch sử, suy nghĩ và hành động trở nên thú tính khôn lỏi đánh mất phần nhân tính, thần trí!

Khi bạn nghe một người, hay một nhóm người nói xấu một ai đó. Có thể là một vị tu sĩ, nghệ sĩ, lãnh đạo, hay chỉ là một người bình thường... rồi mình không rõ thực hư như thế nào, cứ thế hòa vào nói xấu và có ý nghĩ xấu với họ, một hành động tuy đơn giản với cái tâm nhỏ nhen đã đốt lên ngọn lửa của nghiệp chướng! Vì sao lại như thế? Nếu họ là người xấu thời nhân quả đã phán xét họ rồi mình không cần phải làm điều đó nữa.! Trường hợp thứ hai, họ là người tốt và là người có Phước Đức sâu dày mà mình gây thị phi với họ, hãm hại họ thì nghiệp quả sẽ rất nặng!

Người tu tập hay tốt bụng phúc đức lớn họ thường được âm phù dương trợ, dù họ có tha thứ không chấp gì mình nhưng phần âm thì họ không bỏ qua cho những kẻ tâm địa độc ác, vì họ là hộ pháp nên nhiệm vụ của họ như một vệ sĩ, ai đụng đến thân chủ họ tất nhiên họ không ngồi im mà nhìn!

Nhưng lý do này mới đáng sợ! Người tu tập họ tạo ra phước lớn nên nó giống như một dòng nước xoáy... một người hãm hại họ thì họ không bị tổn phước mà đức họ lớn thêm gấp nhiều lần, phước sinh ra này lấy từ đâu? Mọi người có thể không tin! Nhưng nó chính là từ người hãm hại họ, ví như họ được 10 đơn vị phúc thì người hại họ sẽ gánh 10 đơn vị nghiệp!

Đánh một người bình thường và đánh một ông vua thì tội danh nó khác nhau lắm! Cũng như hại một vị Phật và hại một kẻ phạm phu thì hậu quả cũng khác nhau rất nhiều! Người có Phúc Đức họ không mong muốn người khác bị mắc nghiệp nặng vì họ nhưng qui luật đó diễn ra không ai có thể ngăn cản.

Chúng ta ngộ ra điều này thì tâm chúng ta không bị cuốn vào những thị phi, không nói xấu hay hãm hại người khác. Dù người bình thường tội đã rất nặng rồi! Mà chẳng may hại phải người Phúc Đức là rất khổ thân!

Mai Đính người ở gần Hòn Bò, làm chủ thầu xây dựng, anh ta không tin nhân quả, sống khôn lỏi, nên đi nhận công trình nhà ai cũng đều đo gian, gài thế chủ nhà. Anh ta đặc chí kiếm được nhiều tiền từ nhiều phi vụ làm ăn... càng làm càng có của dư của để nên tự tin khinh nhờn nhân quả! Rồi điều gì đến cũng đến, đi đêm có ngày gặp ma... vào nhà ông Trịnh Thất là một cư sĩ tại gia, ông là người đạo hạnh cao thâm... Mai Đính nhận xây cho ông Trịnh cái cổng rào, liền dỏ trò lơu lẹo tráo trở để ăn thêm tiền! Ông Trịnh nói ôn tồn “anh suy tính kỹ lại một lần xem có nhầm lẫn gì không? Tôi chỉ có một lời khuyên cho anh là làm gì thì làm hãy luôn nghĩ tới lợi ích của chúng sanh trước lợi ích của mình” nhưng Mai Đính vẫn trây mắt lấy tiền bất chính!

Sau khi từ nhà ông Trịnh ra, chưa đầy ba tháng sau, cả nhà Mai Đính lâm vào cảnh gia đình tan nát, vợ một nơi chồng một nơi, rồi sinh ra bệnh tật đủ kiểu khiến cho chữa biết bao nhiêu tiền cũng không hết! Con cái đổ ra nghiện ngập, phá sạch gia đường. Mai Đính đến đâu cũng bị người xưa đuổi, khinh khi, công việc thất bại, không ai kêu thầu nữa... sống trong cảnh đói nghèo hơn 10 năm hậu vận. Rồi một buổi trưa, Mai Đính ngủ vống thấy từ cây Me già có con quỷ lông đen có sừng và răng nanh, cười khúc khích nhìn xuống chỗ Mai Đính nằm, nó nói “Mày ngốc lắm! Thần thông pháp lực như tao còn không dám vén màng tới cổng nhà ông Cư Trịnh mà mày dám lừa ổng! Gan mày cũng to thật!”

Mai Đính giật mình tỉnh giấc! Toát mồ hôi hột... từ đó ăn năn tội lỗi, tu chí lương thiện, không dám lừa gạt ai nữa... có ai kể xấu về người nào thì cũng lấy bí quyết “im lặng là vàng “ để mà sống!

Đi theo đường sáng.

Có những khi chúng ta muốn khuyên nhủ một ai đó đi theo đường sáng, bởi chúng ta biết họ đang nhắm mắt bước đi và phía trước họ là vực thẳm... nhưng ta cứ gọi khản tiếng mà họ vẫn cứ đi... họ còn hét lên rằng “hãy im đi! Bạn đang làm phiền tôi đó!”

Chuyện ngày xưa lắm rồi, ở suối Tích có một cái đầm, đầm này nước đen rất bẩn thỉu, ở đó có con cá Vô Tiếp, cá này là giống cá hiếm, vảy nó như vảy rồng, nhưng hình tướng xấu xí. Gần suối Tích có cây Trâm đã thành linh thường hoá thân thành người con gái trẻ đi dạo chơi khắp nơi, một lần nọ bắt gặp một thôn nữ đang đi lấy nước, thôn nữ nhìn thấy con cá ngập lặn trong dòng nước đen thì sanh lòng thương cảm mới vớt cá lên cho vào vò nước trong, con cá Vô Tiếp vẫy vùng trở nên dữ tợn rồi cắn vào tay thôn nữ chảy máu đỏ ra... cây Trâm liền cứu lấy cô thôn nữ rồi bảo cô rằng: “Con cá này là giống loài linh thiêng! Trước đây nó sống ở thượng nguồn dòng suối mát, vốn dĩ ở nước trong nhưng bây giờ lại sống ở nước đục một thời gian rất dài rồi nên nó đã quen với mùi nước bẩn, cơ thể nó đã biến hoá để thích nghi với môi trường nước đen nên khi cô cứu nó tức là đang làm hại nó đó!”

Câu chuyện trên cho thấy, số phận của con người về cơ bản là do họ tự tạo ra. Bao đời bao kiếp nghiệp lực đã vây lấy họ, việc truyền bá những điều hay ý đẹp chữa lành cho họ là không hề dễ dàng. Vì họ giống như con cá vô tiếp, đã quen với dòng nước đen.

Bạn không thể khuyên ngăn vợ chồng bạn.

Bạn không thể khuyên ngăn được con cái bạn.

Và bất cứ ai xung quanh bạn cũng không thể làm được điều này. Nếu họ đến với bạn và lắng nghe bạn thì đó là cái DUYÊN, nếu không có cái duyên này thì bạn nói chẳng ai nghe đâu!

Vì biết điều đó nên bạn đừng buồn phiền. Điều gì tốt đẹp thì mình giữ lấy mà tu tập. Bản thân mình tốt đẹp lên mỗi ngày là mình đang giúp mọi người trở nên tốt hơn rồi. Ví như một ngọn đồi khô cằn mà có một cây xanh mọc lên thì nó đã mang tới sự sống và niềm hy vọng cho cả ngọn đồi ấy! Chúng ta cũng sống như thế thôi! Hãy khuyên những ai sẵn sàng chịu nghe lời khuyên. Những ai mà lòng họ thật sự muốn nghe chính pháp. Chúng ta chia sẻ những điều hay ý đẹp mỗi ngày và ai tiếp nhận được thì là duyên lành của họ, mình không cưỡng cầu! Cũng chẳng bắt ép!

Nếu như tất cả con người đều nghe theo Chúa, theo Phật... thì giờ đây thiên hạ đã thái bình rồi! Vẫn luôn tồn tại những người mà vô minh và tội lỗi đã che lấp vô lượng kiếp! Họ sống trong gươm đao, thù hận, tự cao ngạo mạn, gia trưởng, tâm địa nhỏ nhen, ác độc... và họ còn thấy hài lòng thoả mãn với điều đó. Giống như con cá ở suối Tích, họ đã quên đi nguồn gốc của mình!

Chúng ta cầu nguyện cho chính pháp, ơn sáng suốt đến với những tâm hồn đang chìm đắm trong bóng đêm!

Ở gần người tốt cũng hưởng Phước!

Điều này là có thật! Nhiều người thường hay “xin vía” thực ra, giải thích một cách thông thường dễ hiểu là: một người nào đó sở hữu những điều tốt đẹp như: tiền bạc, sức khỏe, vẻ đẹp, con cái... đó là điều may mắn và người ta tin rằng may mắn đó có thể san sẻ được cho nhau. Gần mực thì đen gần đèn thì sáng! Nếu mình gần với ma thì phải mặc áo giấy. Ví như mình chơi với một đám bạn xấu, thường gây lộn, ăn cắp, làm điều tà gian... thì có ngày mình cũng gặp họa bị liên lụy, thậm chí là một công ty mà mình làm trúng chỗ gian manh, lừa đảo, gặp phải sếp tào lao... thì có ngày mình cũng bị liên quan tổn hại cho bản thân. Thế nên người xưa mới có câu chim khôn chọn cành mà đậu!

Những người có phước đức lớn tự bản thân họ có hào quang năng lượng tích cực, duyên hội tụ ở họ cũng lành nên những ai ở gần họ liền được lợi lạc, được họ chúc phúc cho thời gặp nhiều may mắn, bởi vì giống như ánh sáng phát ra từ ngọn đèn, mình đang ở chỗ tối cũng được soi chút đường mà đi và cảm thấy an toàn hơn.

Câu chuyện này cũng xưa lắm rồi! Một đoàn xe đổ đèo thì bị sự cố lật xe, xem chút là cả chiếc xe rơi xuống vực thẳm trong đường tơ kẽ tóc, sinh mạng của hàng chục con người may mắn thoát nạn. Họ chắp tay vái lạy Ông Trên đã thương xót! Khi cả đoàn xe được giải cứu thì người rời khỏi xe sau cùng là một tu sĩ mà nét tướng của vị ấy thật sáng lạng như phóng ra hào quang, kỳ thực đây là bậc chân tu. Tiền kiếp những người này có ơn giúp đỡ vị ấy, kiếp này chuyển sinh hội tụ, đúng ra cái ngày tận số đã tới với họ, nhưng trên xe có vị ấy nên cả đoàn thoát nạn. Đó là một duyên lành! Sự hưởng Phước do được gần người Phúc Đức.

Ở gần họ bạn không phải lo lắng! Bạn được hạnh phúc và tràn đầy tình yêu thương! Bạn gặp nhiều may mắn! Bạn được học hỏi! Được dự phần vào công trình sứ mệnh của họ! Đó là điều rất lành!

Xong ở đời những người có phúc đức thường trong rất tầm thường! Thời nay, họ ít mặc áo tu sĩ như xưa, họ là những người bình thường ở giữa đời thường như chúng ta, nhưng chúng ta không nhận ra! Chúng ta cứ để ý ở chiếc áo, ở ngôi nhà, ở cái xe... ở lời nói ngon ngọt... cái đó là một thứ có thể dễ dàng đánh lừa bạn!

Khi bạn ở bên cạnh một người tốt! Rất đáng kính trọng! Bạn hãy trân quý nâng niu! Hãy nhìn họ như một tấm gương để học tập! Có như thế đời bạn mới bước sang trang mới. Có hai thứ cần làm trước khi thành công:

Một là, thay đổi bản thân trở nên tốt hơn.

Hai là, thay đổi các mối quan hệ trở nên lành hơn.

Bài viết này rất đáng đọc! Đây là một quan điểm cá nhân tôi, nếu mọi người đồng cảm thì chia sẻ cùng bạn bè.

Ngày nay, đời sống con người gặp rất nhiều vấn đề về mặt tâm lý, những dấu hiệu trầm cảm ngày một nhiều hơn, áp lực cuộc sống khiến nhiều người không chịu nổi, có người chọn con đường kết thúc cuộc sống, cũng có người tìm được chỗ để giải tỏa ở các lớp chữa lành, thiền định, tu tập... họ tìm tới những cảnh giới cao siêu vượt ra ngoài khuôn khổ đời thời! Cuộc sống lơ lửng khiến nhiều người có cảm giác xuất thần, được làm thần thánh, được về một cõi giới cao siêu sau khi chết, họ hướng tới công năng siêu phàm, khai mở con mắt thứ ba... ít ra thì những điều đó cũng khiến họ từ một con người tầm thường, thất bại trong cuộc sống... thấy được mình có giá trị trong bản ngã nhận định của họ! Khi họ có một chút tự cao ngã mạn sự vượt trội của bản thân so với nhiều “*phàm nhân*” ô trọc!

Thực sự, gần đây con người sống trong giấc mộng đẹp siêu phàm và trong ảo tưởng giác ngộ rất nhiều... hãy cẩn thận sự thái quá! Nó đẩy con người từ chỗ tự ti thất bại tới chỗ tự tin thái quá. Sợ hãi và bầu vịu vào những cõi giới siêu hình mà họ tự tạo ra hoặc có người tạo ra cho họ. Nhiều cảnh tan cửa nát nhà, trốn tránh thực tế, vợ chồng chia ly, gia đạo bất hòa chỉ vì niềm tin chúng ngộ đạo pháp!

Tôi chia sẻ quan điểm này, mong mọi người hoan hỉ! Với tôi, Thiên Đàng nằm ở đâu? Hằng ngày bạn đi dự Thánh Lễ lãnh nhận bí tích thánh thể, và sống theo Phúc Âm lời Chúa thì ngày đó chính là Thiên Đàng. Niết Bàn ở đâu? Ngày nào bạn giữ lòng từ bi, buông bỏ chấp niệm, quán chiếu nhân quả luân hồi, giữ Giới Định Huệ... thì ngày đó bạn đang ở chốn Phật! Trong địa ngục có thiên đường và trong đời thường đã có niết bàn. Không tồn tại ở đâu xa cả nên mình đừng mất công tìm kiếm!

Suy cho cùng những điều mình tìm kiếm chỉ là một tham vọng lớn hơn tất cả những tham vọng đời thường! Đừng biến ý chí tu tập trở thành tham vọng

bất tử! Tôi không cầu sự bất tử bởi linh hồn vốn dĩ đã bất tử, chỉ có khổ đau và hạnh phúc là hiện diện, và khi một người biết chấp nhận hai mặt của đồng xu thì họ sẽ sống với nó bằng Thiện Tâm, Từ Bi và từ bên trong người đó phát ra một sự mãn nguyện, hài lòng với thực tại, một sự cân bằng chữa lành những đau khổ nội tại!

Khi Tâm bạn chuyển thì cảnh cũng chuyển! Tâm sáng thì cảnh sáng!

Chúng ta được sống lại lần nữa.

Cuộc sống không phải lúc nào cũng như ý ta! Lúc ta mong trời mưa thì trời hạn, lúc ta mong một cơn gió mát thì lại nóng nực. Việc trời thì trời tính! Con người chúng ta chỉ biết sống thuận theo sự vận hành của trời đất chứ không thể chống lại! Vận số không hanh thông cũng vậy, nó đến với ta khiến ta thêm mệt mỏi, chán nản, nhiều năng lượng tiêu cực nảy sinh. Chúng ta thất bại trong đời sống từ tình cảm, hôn nhân cho tới công việc tiền bạc và con cái... rồi chúng ta không biết làm cách nào để thay đổi mọi thứ.

Nhưng một chặng đường đời không thể trải đầy thảm đỏ, những hố hầm chong gai là điều tất yếu để rèn luyện tinh thần, sự khôn ngoan của ta. Thế nên, những trở ngại ấy thực sự không làm ta yếu đi, bản chất của nó là giúp ta mạnh lên, phát triển lên, nhưng đa phần chúng ta muốn loại bỏ nó! Khi chúng ta chưa ngộ thì nó là sự ám ảnh, khi đã ngộ rồi thì chúng ta an! Chúng ta biết đó là phần không thể thiếu trong đời ta và ta biết đón nhận nó, biến nó trở thành sức mạnh giúp ta rèn luyện.

Ở những hoàn cảnh khó khăn như thế buộc ta phải nhìn lại chính mình, tìm lại bản thân mình chứ không phải tìm ở ngoại cảnh! Bạn cần canh tân sửa đổi đời sống tâm hồn mình để nuôi sống trở lại những năng lượng tích cực ẩn sâu bên trong bạn. Nó đang héo rũ... đang chết dần chết mòn, những tình yêu thương, lòng từ bi, sự khiêm tốn, sự nhẫn nại... chúng đang cần sự đánh thức và nuôi dưỡng. Đó là một con đường để vượt khổ!

Nếu bạn loay hoay với những thứ bên ngoài trong khi tâm hồn bạn đã mục rữa thì thành công may mắn hạnh phúc sẽ không bao giờ đến với bạn. Bởi nó không phải thứ bạn có thể đi tìm mà là thứ sẽ đi tìm bạn khi trong bạn có chỗ cho hạnh phúc trú ngụ!

Khi thay đổi được con người bên trong mình, nuôi dưỡng được phần hồn trở nên tốt đẹp! Bớt dần những gì còn xấu chưa tốt của bản thân! Tư duy được đổi mới! Thì đó là chúng ta đang sống lại thêm lần nữa...

Những cái chết nó không chỉ nằm ở thân xác ở hơi thở! Những cái chết thật sự nằm ở Tâm Hồn. Bởi linh hồn bất tử nên bạn không hề chết, chỉ là sự thay đổi trạng thái vật chất, nhưng khi tâm hồn chết thì dù ta có sống ở trạng thái vật chất nào thì cũng xem như là một người chết rồi! Chết thật sự!

Bởi vậy trong mọi hoàn cảnh, chúng ta hãy luôn nuôi dưỡng phần hồn! Khi cuộc sống rơi vào giai đoạn bế tắc là lúc tín hiệu vũ trụ khuyên bạn nên tu tập nhìn lại bên trong bạn để canh tân thì một tương lai sáng lạng sẽ đến với bạn!

Phước cho ai tin điều này!

Nhìn người bằng lòng bao dung!

Con người chúng ta sống với nhau thường có những bất hoà, bởi vì tư duy, niềm tin khác nhau nên xu hướng đẩy nhau ra. Con người thường có xu hướng ghét những gì trái ngược mình, trái ý mình, gây tổn hại danh dự tài sản của mình, ghét những thứ vượt trội hơn mình... và họ tìm cách dìm bạn xuống!

Tâm lý thông thường khi ghét một ai đó ta chỉ tập trung vào những khuyết điểm của họ. Vô thức chúng ta tự động gạt bỏ những ưu điểm hay thành tích của họ. Đây chính xác là tâm lý của những phạm phu mà chúng ta cần tỉnh táo nhận ra nó. Những vĩ nhân và người tu hành thì họ nhìn nhận một con người toàn vẹn hơn. Họ nhìn rõ những ưu điểm và khuyết điểm của một người, thậm chí lên cao hơn họ còn không nhìn thấy khuyết điểm của một người mà chỉ thấy những mặt tốt! Tâm họ bao dung với hết thấy con người! Kể cả những người làm tổn hại họ.

Tôi thường đọc sử Trung Quốc và xem về nhân vật Tào Tháo một tay gian hùng thứ thiệt đời Tam Quốc. Tào Tháo tuy gian, nhưng ở y có một cặp mắt nhìn người rất tốt! Vì đại sự Tháo có thể bỏ qua tất cả những tiểu tiết, có thể trọng dụng những người đã từng làm y tổn hại. Tháo biết ai thờ chủ nấy, nên rất trọng khí tiết của Quan Vân Trường, tiếc và trọng cái tài của Quan Vũ, miễn cái Đức của người trung thành. Thế nên, Tháo mới làm được việc lớn! Đó là tôi nói ở những con người mưu lược đời thường. Còn chúng ta, chúng ta bị cái tôi và cảm xúc sân hận chi phối!

Khi nhìn một người họ chỉ buông ra những lời nhục mạ nhau. Họ bởi những điều không tốt, những khuyết điểm, sai lầm của một người ra để soi mói, làm trò cười. Hòa với nhau để miệt thị một cá nhân.

Tập trung quá nhiều vào mặt khuyết điểm của con người sẽ bỏ qua những ưu điểm và cống hiến của người đó. Con người thì không ai hoàn hảo cả, ai trong chúng ta cũng có tội. Nên khi nhìn người phải thấu xét nhiều mặt mới công bằng.

Việc nhìn những ưu điểm, công lao của người khác sẽ giúp chúng ta gia tăng lòng bao dung, tâm quảng đại. Đó là một đức tính tốt!

Đừng để những tính ganh ghét, đố kỵ, hơn thua nó xâm chiếm tâm hồn ta, khiến ta nhìn người nhìn đời lệch lạc. Chỉ những người thiếu năng lực, thiếu tự tin mới đi ganh ghét soi mói hạ thấp uy tín của người khác.

Chừng nào, bạn biết yêu thương, biết vui khi nhìn thấy thành công của họ, biết tự hào vì họ cũng là đồng hương của mình nhưng thành công, rồi người bạn của mình, anh em mình, họ đều có những mặt tốt cần mình quan tâm. Rồi người nổi tiếng nó có khuyết điểm nhưng họ cũng có những đóng góp, những ưu điểm để chúng ta ghi nhận và ngưỡng mộ.

Cái gì gây đau khổ cho nhau chúng ta nên lướt qua... cái gì đem lại hạnh phúc cho nhau chúng ta hãy trân trọng! Hãy bao dung với nhau, và chúng ta hãy cố gắng sống tốt, tạo ra nhiều tính tốt, ưu điểm. Đừng để một ai đó cố gắng tìm ra điểm mạnh của ta mà tìm hoài không thấy! Đến mức như thế thì thật sự nguy hiểm rồi!

Cầu được ước thấy

Những ngọn đồi khô cằn, những cành cây khẳng khiu, những đám lá khô rang... đất sỏi như những cục than cháy ngăm... đó là tâm hồn của những người đang đau khổ, là những tâm hồn khô hạn khao khát tìm cầu những cơn mưa, sự chữa lành...

Tâm sẽ chuyển được cảnh. Khi tâm đã khô cằn thiếu nước thì sự tươi mát sẽ chẳng thể nào đến ở đời sống vật chất, rồi chính đời sống vật chất khổ sở ấy lại khiến cho tâm tiếp tục chìm sâu vào chốn tối tăm tù ngục... dẫn đến chỗ không có lối thoát! Nó kéo theo nhau, vật chất và tinh thần...

Những người biết nuôi dưỡng phần tinh thần mỗi ngày là những người rất thông minh và may mắn! Bởi họ nhận ra được giá trị đích thực nằm bên trong tinh thần của họ chứ không phải nằm bên ngoài vật chất, nếu vật chất họ đủ đầy cũng chưa hẳn đem đến cho họ sự bình an! Giống như câu nhàn cư vi bất thiện, khi đã rảnh rồi lại sinh tật! Lúc con người có đủ vật chất họ muốn tìm cái gì đó thoả mãn về tinh thần, họ chọn cách sai tiền và thoả mãn dục vọng thể xác, hưởng thụ là cách mà con người làm để cảm nhận hạnh phúc thành công!

Còn người nghèo, họ không được hưởng thụ, họ nhiều ước mơ nhưng bất lực, họ cũng không biết làm cách nào để đời sống hạnh phúc, họ bắt chước và ngưỡng mộ đồng tiền, bán sức để tìm cầu nó, rồi họ thất bại trong nỗ lực làm giàu, họ tự ti và cũng không có thời gian dành cho những giá trị tinh thần. Có thể nói chính sự nghèo đói là một tác nhân khiến con người dễ dàng bỏ quên đi việc nuôi dưỡng tinh thần, việc bỏ bê tinh thần nhiều khi họ cũng không làm chủ được, thử nghĩ mỗi ngày đang lo âu kiếm tiền trả nợ dí tới chân rồi thì lấy tâm trạng đâu mà ngồi đọc sách!

Những con người đáng thương, bởi ngay cái mưu cầu nuôi dưỡng linh hồn họ còn không được tự do chọn lựa?

Thật ra, ai cũng có quyền lựa chọn việc thay đổi số phận của mình. Những người càng nghèo khó, gặp thất bại càng phải hướng vào bên trong mà nuôi dưỡng nguồn sống tinh thần. Nhiều lúc, vật chất sự giàu sang chính là sự cản trở trong hành trình tu tập mà hành trình này có giai đoạn cần sự hãm mình chịu khổ! Vì thế, những bậc giác ngộ đã tử bỏ đời sống sung túc đủ đầy để đi tu! Con người chúng ta không làm được điều đó nhưng có thể làm được trong phạm vi phù hợp với hoàn cảnh mỗi người, hãy xem sự nghèo khó tự nhiên là một môi trường, cơ hội để ta rèn luyện và làm giàu đời sống tinh thần.

Những ai nuôi dưỡng tâm đức mỗi ngày trong sự khốn khó thì họ sẽ cầu được ước thấy ra khỏi sự khốn khó trong tỉnh thức!

Mưa sẽ xuống những ruộng hồn đời tâm khô cằn, cây cỏ sẽ hồi sinh! Bạn hãy nắm lấy cơ hội này...

Người ta nói “yếu thì đừng ra gió”, khả năng có hạn thì đừng cố trèo cao, trèo cao sẽ té đau!

Cổ nhân cũng có nói “những ai đức mỏng mà ngồi ở ngôi cao, trí hèn mà mưu việc lớn, thời sẽ gặp nguy, thiên hạ sẽ kéo tới mà đánh người này”

Những điều trên để ta nhận thấy rằng việc nhận thức được năng lực bản thân rất quan trọng, nhiều người không hiểu được khả năng của chính mình nên thường tỏ ra ngạo mạn, ta đây, coi trời bằng vung, tự tin thái quá... và cuối cùng phải gặt quả đắng!

Nhưng bên cạnh đó cũng có những người luôn sống trong tự ti, mặc cảm, không nhìn thấy được giá trị của bản thân mình nên nhiều lúc đánh mất cơ hội, đánh mất một cuộc sống chất lượng, vui vẻ lạc quan. Những người mà tự ti yếm thế thường rơi vào bi quan tiêu cực, bởi họ không biết được năng lực tiềm ẩn của họ. Trong bạn có rất nhiều nguồn năng lượng mạnh mẽ mà bạn không biết cách đánh thức nó dậy. Tất cả đều có cơ hội để khơi dậy tim đèn đang cháy hiu hắt trong bạn!

Năng lực của bạn, trí tuệ của bạn bị hạn chế bởi nghiệp lực và những năng lượng đen, đó là: Thói tự mãn, kiêu căng, vô cảm, tham lam, chìm đắm trong dục lạc, thiếu tình yêu thương, bạc ác, bất nhân bất nghĩa, thù hận, đố kỵ, ghen tuông... những nguồn năng lượng này nếu bạn không triệt tiêu nó đi theo ngày tháng thì nó sẽ nhấn chìm bạn trong bể khổ!

Trí sáng suốt của bạn (trí tuệ) chỉ phát ra được khi trong bạn tràn đầy những năng lượng sáng. Đó là: tự tin, lạc quan, tích cực, yêu thương, từ bi, bao dung, nhân nghĩa, bác ái, chăm chỉ, kiên nhẫn, tha thứ... khi trí tuệ toả sáng nó sẽ chỉ bạn đi đúng đường, từ đó bạn thành công và gặt hái được trái ngọt! Còn

bạn không nuôi dưỡng những năng lượng sáng mà cứ để cho những năng lượng đen xâm chiếm tâm hồn thì rồi viên ngọc quý giá nằm trong bạn sẽ bị vùi lấp không thể tỏa sáng! Từ đó bạn đánh mất những năng lượng thiên bẩm của mình và thất bại!

Trí tuệ năng lượng tiềm ẩn bạn cần đánh thức nó, bởi không phải ai cũng tự nhiên sinh ra đã hiển hiện tài năng đức hạnh, mà hầu hết phải thông qua rèn luyện.

Có công mài sắt có ngày nên kim!

Bạn cố gắng nuôi dưỡng nguồn năng lượng sáng tôi đề cập bên trên, thời bạn sẽ có cuộc sống viên mãn hài hoà!

Người tu tâm tích đức sợ trong tỉnh thức!

Khi bóng đêm phủ xuống thung lũng, những cách dơi đập trong màn đêm đặc quánh, loài yêu ma đội mồ thức dậy... sự tối tăm làm con người khiếp sợ! Còn sự sáng thì xua tan bóng đêm, âm dương ngũ hành vốn khắc kỵ lẫn nhau, bóng tối thì chúng luôn sợ hãi ánh sáng, giống như tên trộm sợ ánh đèn chiếu rọi chân tướng của hắn. Đời người cũng như thế, làm việc gian thì sợ pháp luật, làm việc ác thì sợ nơm nớp, tự bản chất sự bất chính khiến tâm con người bị loạn. Giống như bóng tối xâm chiếm bạn, tâm bạn bị quá nhiều những điều tiêu cực xâm chiếm, nên bạn sợ!

Bệnh tật

Đói nghèo

Cái chết

Âm mưu

Tai nạn

Bạn sợ chúng vì chúng mang năng lượng của bóng đêm. Khi tâm bạn được ánh sáng chiếu toả thì những năng lượng đó bị đức hạnh, tình yêu, trí tuệ của bạn đẩy lùi. Bởi bạn chẳng có gì để mất cả. Bạn vốn dĩ đến từ hư vô thì lại về với hư vô.

Quy luật nhân quả đã tự chọn lọc số phận của bạn như một người pha chế chọn những thứ nước uống và dùng một công thức bất diệt để tạo ra định mệnh. Sống làm người Thiện Tâm thì có Phúc chẳng có gì phải sợ! Dù đời sống có những điều không như ý thì đó cũng là điều hợp lý cho sự thăng tiến tâm linh bên trong bạn.

Nỗi sợ thì ai cũng có cả thôi! Tôi hay bạn hay Chúa đều có sợ! Sợ đổ mồ hôi... nhưng bạn khác họ, bạn sợ trong tỉnh thức, sợ trong một cuộc chiến giữa bạn với các đấu sĩ, nhưng nó là nỗi sợ không nuốt chửng được bạn, nỗi sợ đó là một thử thách để bạn đánh thức thần trí bên trong! Và đứng lên chiến thắng nó.

Kiểm soát làm chủ được nỗi sợ! Sợ trong tỉnh thức! Giống như con bò tót tiến về phía bạn và bạn làm chủ được đường đi của nó bằng tấm khăn đỏ.

Cuộc đời này ta hãy chơi với nó chứ đừng để nó chơi ta! Ta cần chiến thắng chính mình trước khi chiến thắng người khác!

Người càng thành công càng ít bạn bè!

Cá mè một lứa, chim sẻ sống theo bầy còn đại bàng một mình nó chiếm lĩnh bầu trời! Những người thành công thường lựa chọn rất kỹ lưỡng nên việc chơi với ai họ rất xem trọng! Nếu như người bình thường vạ đâu chơi đó, đủ thành phần, thì người thành công họ không như thế! Họ biết rằng nếu chơi sai bạn thì điều này sẽ ảnh hưởng tới tương lai sự thành công của họ, bởi họ hiểu được: đi với Bụt mặc áo cà sa, đi với ma mặc áo giấy! Sông sâu khó đo được lòng người, nếu chơi bát nháo thì nguy cơ gặp người không tốt gây rắc rối cho bản thân là rất cao!

Bồ chao xúm xum bàn tán thị phi, còn đại bàng tập trung săn mồi chinh phục những tầm cao. Người thành công cũng vậy, họ không thích tùm tùm bàn tán những chuyện tầm phào, nói xấu người khác. Họ dành thời gian để đầu tư cho công việc và những mối quan hệ bền vững nên việc họ ít bạn là chuyện rất bình thường!

Chim chích nó bay quanh quẩn trong lùm cây ngũ sắc, còn đại bàng tung hoành khắp vùng trời rộng lớn. Nếu người bình thường họ chỉ thích vui với những gì nhỏ bé trước mắt thì người thành công thích những gì cao xa và có tầm nhìn. Tư tưởng chênh lệch và khác biệt rất lớn nên việc họ hòa nhập với tư duy chung của nhiều người là rất khó khăn. Khi tư tưởng trái biệt con người sẽ tự đẩy nhau ra, người thành công thì suy nghĩ tư duy thường khác biệt số đông nên họ thường ít bạn.

Người thành công cũng ít ăn nhậu, đua đòi, ham vui còn người rảnh rỗi thì thường tìm tới những cuộc chơi để giải khuây, họ gọi điện và nhận được từ chối nhiều lần...

Người thành công thường không thích nói chuyện, đặc biệt là chuyện tầm phào. Họ thích sống trong sự tĩnh lặng, cô độc... giống như con heo độc nanh,

con tê giác độc sừng... họ tập trung xây dựng phát triển nội tâm năng lực trí tuệ, và từ chối tất cả những sự hòa nhập mà không mang lại ý nghĩa thiết thực!

Bụt nhà không thiêng! Người thành công họ thành công là nhờ vào sự tin cậy, kính nể, tôn trọng của mọi người dành cho họ. Mà con người có xu hướng tâm lý sùng bái cái xa xôi khó nắm bắt và khinh thường cái gần gũi dễ hiểu. Nên khi gần nhau sẽ sinh ra tâm lý “lờn” coi thường năng lực người thân. Ví như câu chuyện: Anh B trọng thầy C chê thầy A chỉ bởi vì thầy A là người quen còn thầy C là người lạ! Nhưng thực tế, thầy A là sư phụ của C và giỏi hơn C rất nhiều! Người bình thường khi họ thấy ai đó có những nét đời thường không cao siêu thì họ sẽ đâm ra coi khinh. Đây là hiệu ứng ánh hào quang chân nhân bất lộ tướng. Có một cuộc khảo sát đã diễn ra cho 100 sinh viên đại học được tiếp xúc với hai con người được mệnh danh là chuyên gia trong lĩnh vực chữa lành. Một người ăn nói giản dị và hòa nhã, còn một người thì xa cách khó gần, lâu lâu nói một câu khó hiểu cao siêu. Kết quả khảo sát: 90 phần trăm sinh viên tin và đánh giá cao người thứ hai. Và sau đó họ được biết chuyên gia chữa lành chỉ có 1 đó là người đầu tiên, người thứ hai chỉ là một anh thợ sửa máy! Được mời tham dự cuộc khảo sát.

Chính vì cái tâm lý này mà nhiều người bị thầy bà dóm cho ăn cú lừa. Thực ra họ chẳng giỏi dang gì cả nhưng nắm được một số thủ thuật tâm lý nên tạo được hình ảnh đáng tin cậy! Tổ ra nguy hiểm là một chiêu trò bẫy được rất nhiều người.

Tâm lý này khó thay đổi được, nên thông qua kinh nghiệm người thành công thường giữ khoảng cách cũng vì bảo vệ sự nghiệp của họ. Để không bị coi thường bởi tâm lý phàm phu. Vì thế họ rất dẫn dắt việc chọn bạn mà chơi. Thế nên danh sách bạn bè của họ cứ ngắn dần đi!

Giàu đổi bạn sang đổi vợ. Nhiều người nghĩ rằng do họ có tiền của nên họ thấy lợi quên nghĩa, kỳ thực nói như thế cũng oan cho họ. Nhiều khi sự thay đổi tư duy trước rồi họ mới thành công và giàu, mà khi thay đổi tư duy thì cũng đồng

nghĩa họ không hợp với những người bạn của mình nữa, họ thấy khó nói chuyện khó gần gũi. Nhưng ở đây tôi nói đối bạn là ít qua lại nói chuyện thôi chứ đối vợ thay lòng đổi dạ là không đúng nữa. Họ thành công được chắc chắn là có nhờ vợ. Vợ họ phải thế nào thì họ mới thành công được.

Tâm lý con người thường hay ganh ghét, không thích chơi với những người nổi trội thành công hơn mình, nên khi thấy bạn bè thành công họ sẽ tự tạo ra khoảng cách. Chính vì điều này mà họ rời xa những người thành công!

Trên là tôi nói về sự cô độc của người thành công! Và từ đó tôi nói về người tu tập, người tu tập thì họ còn cô độc hơn thế nữa. Bạn sẽ bị tẩy chay, bị xem thường, bị mỉa mai làm trò cười, thậm chí là bị căm ghét! Những điều này chúng ta phải tập làm quen và tập chấp nhận! Bởi bạn đang đi ngược lại với số đông. Con cá chép lội ngược dòng để HOÁ THÀNH RỒNG!

Tại sao khi đọc bài viết chữa lành thì cuộc sống thay đổi tích cực từ công việc, sức khỏe, đến tài chính và cầu con...?

Để tôi chia sẻ với mọi người, tất cả sự khó khăn mà chúng ta phải chịu nói sâu xa là nghiệp chúng ta phải thọ lãnh từ quá khứ, bên cạnh đó có thêm hai nguyên nhân đó là “*thử thách*” và “*năng lượng tiêu cực*” xâm lấn. Điều này nó ảnh hưởng lên tinh thần sức khỏe của bạn. Khiến bạn thiếu tự tin, mơ hồ, nên dẫn tới làm gì cũng thất bại!

Có thể nói nên hư thành bại tốt xấu nó nằm ở tư duy suy nghĩ chiếm đến 90 phần trăm. Những người mà suy nghĩ lạc quan tích cực thì dù hoàn cảnh họ đang rất khó khăn họ vẫn có năng lượng tốt để vượt qua.

Tâm hồn bạn có thể nói nó đang bị rách nát, nó như cái cây đang chết khô theo từng ngày... thì mọi thứ không thể đơm hoa kết trái. Vì thế tâm hồn cần chữa lành vết thương trước khi bắt đầu làm bất cứ việc gì.

Có rất nhiều cách để chữa lành tâm hồn: ví dụ: Thiền định, nghe nhạc, tụng kinh... và đọc là một phương pháp phát huy rất hiệu quả việc chữa lành. Bởi vì khi đọc sẽ khai mở được trí tuệ, đồng thời kiểm soát làm chủ được cảm xúc.

Khi bạn đọc bài viết của tôi, thì bạn sẽ phát ra suy nghĩ tốt, niệm lành bạn tạo ra một năng lượng cực mạnh và nó liên tục thanh tẩy những vết đen, những vết thương trong lòng, thậm chí là thanh tẩy những nghiệp lực do quá khứ tác tạo. Bởi niệm lành tự nó là một việc gieo phúc!

Khi nhiều người cùng đọc, cùng phát ra niệm lành thì năng lượng đó cộng hưởng rất mạnh, lập tức tạo ra pháp huyền diệu trong chữa lành. Bởi thế mà cuộc sống mọi người thay đổi tích cực từ khi theo dõi bài viết chữa lành mỗi ngày.

Nếu bạn tu tập và làm theo những điều tốt đẹp mà bài viết chỉ ra thì càng thêm tốt đẹp vẹn toàn. Tuy nhiên, những người chỉ cần đọc đều độ thì họ cũng đã được tắm đầy năng lượng tích cực từ niệm lành mà họ tạo ra sau khi kết nối với bài viết.

sự, tôi chỉ muốn tốt cho mọi người bởi lẽ tôi đã nhận về rất nhiều phản hồi tích cực từ phía người theo dõi. Nhiều người siêng đọc mỗi ngày, có người thì lười quá vì nghĩ dài... nhưng đọc chỉ mất có 3 phút là hết bài rồi. Nếu mình lười nhất, nản, thì tất nhiên trái ngọt mình không thể có, vì công lao bỏ ra thì mới có thu hoạch, đó là quy luật rồi.

Tôi vẫn hay nói về “*niềm tin*”

Bạn tin vào điều tốt đẹp thì mọi thứ sẽ diễn ra theo cách tốt đẹp! Bạn không tin thì phép màu chẳng đến với bạn.

Chúng ta cũng không tham lam cầu cạnh những điều trái với luân thường đạo lý. Tuy nhiên, những điều chính đáng tốt đẹp chúng ta có quyền mong cầu. Nó không phải tham vọng mà là suy nghĩ cầu tiến, phấn đấu xây dựng đời sống ấm no hạnh phúc.

Tôi cầu chúc điều bình an tốt đẹp đến với cộng đồng năng lượng tích cực của chúng ta. Cảm ơn tình cảm yêu quý mà mọi người đã dành cho những bài viết của tôi!

Bảo vệ môi trường sống là đang tu phúc đức mỗi ngày...

Ngày nay chúng ta thấy rằng rất nhiều thiên tai ập đến bất ngờ, thậm chí những nơi chưa bao giờ mưa lũ cũng gánh chịu những cơn bão tàn khốc! Những trận động đất liên miên tiềm ẩn nhiều nguy hiểm, sóng thần núi lửa, biến đổi khí hậu, dịch bệnh... tất cả đang hoạt động như con quái vật đang chuẩn bị tư thế vồ mồi.

Nguyên nhân chính của những điều này phải nói đến tác động đến từ con người: con người để thỏa mãn dục vọng tiêu thụ đi tìm sự sung sướng mà bào mòn thiên nhiên. Họ đào những ngo núi để lấy đất đá, chặt những cánh rừng để lấy gỗ, làm thủy điện, giết hại muôn thú... họ làm nhà máy và xả thải ra sông ngòi, họ đem chất phóng xạ đổ ra biển, đem rác thải công nghiệp xả vào môi trường sống, phá những hình thế phong thủy của thiên nhiên... những hành động trên gây mất cân bằng âm dương dẫn tới xuất hiện nhiều quẻ xấu gây ra thảm họa tự nhiên. Ví dụ: Cấn là núi, Đoài là hồ. Nếu con người phá chân núi để bị khuyết thì ra quẻ Tổn. Sơn Trạch Tổn nghĩa là sẽ gánh chịu tổn thất về người và của. Bởi tất cả hành động của con người đối xử với thiên nhiên ra sao thì họ sẽ nhận về như thế. Con người sinh ra để sống hòa mình với thiên nhiên. Mọi thứ sử dụng vừa phải bớt lòng tham lại để khỏi gây ra sự phẫn nộ của mẹ tạo hóa. Kinh dịch đó quẻ Bác nghĩa nó là bào mòn, hào cuối cùng ghi rằng “thạc quả bất thực, tiểu nhân bác lư, quân tử đắc dư” đại ý: trái lớn mà không ăn, tiểu nhân đeo nhà của nó, quân tử thì được xe. Sự bào mòn đến đỉnh điểm mà còn bào nữa thì giống như tự phá nhà mình vậy, cái nóc nhà bị dỡ bỏ thì người trong nhà làm sao yên? Phá hoại thiên nhiên đến cùng thì tất nhiên loài người hết chỗ sinh sống, tự hủy diệt!

Những tổ chức và cá nhân nắm quyền hành không ý thức trách nhiệm được chỗ này thì gây hậu quả rất nghiêm trọng mà nhiều người phải chịu chung số phận. Còn mỗi cá nhân tự có ý thức bảo vệ môi trường, cây xanh, muôn thú, núi đồi, sông biển... thì góp phần giữ gìn giang sơn bền lâu để con cháu được hưởng phúc. Mai này con cháu không có ô xi để thở thì tội nghiệp lắm!

Đừng xả rác thải vào môi trường, phân loại rác thải và tái chế rác thải!

Đừng chặt phá cây xanh! Hãy trồng thêm cây xanh!

Đừng giết hại săn bắn muôn vật hãy yêu thương muôn vật!

Đừng đầu độc biển cả sông hồ hãy giữ dòng nước trong sạch.

Đừng xẻ núi phá núi, đặc biệt là những ngọn núi phong thủy linh thiêng!
Để phục vụ lợi ích trước mắt mà sau đó hậu quả thì khôn lường!

Hãy tiết kiệm, hãm dục, để giảm tiêu thụ dẫn tới giảm tác động xấu vào môi trường. Giống như vừa rồi dịch bệnh người ta ở trong nhà cách ly nên giảm thiểu rất nhiều tác động xấu vào môi trường. Người ta đã ghi nhận bằng sự đo đạc máy móc lên mức độ ô nhiễm môi trường thấy giảm đáng kể. Chẳng ai mong muốn dịch bệnh và cuộc sống tù túng, nhưng chúng ta nên có những ngày sống hãm mình để giảm áp lực lên môi trường thiên nhiên để thiên nhiên phục hồi vết thương!

Những ai có ý thức bảo vệ môi trường thì phúc báu vô lượng! Phước này đem lại bình an, sức khỏe, tuổi thọ... cho bản thân người đó, cho gia đình, con cái họ và cho xã hội. Nếu mỗi người phấn đấu trồng thêm một cây xanh, bớt chặt một cây xanh thì lá phổi của trái đất bớt bị bệnh lại chúng ta có ô xi mà thở. Nếu mỗi người chúng ta bớt xả chất thải ô nhiễm ra sông biển thì trái thận của trái đất không bị nhiễm bệnh mới lọc máu cho chúng ta được. Mỗi người bảo vệ môi trường để giảm thiểu đi sự nóng lên của toàn cầu thì trái tim trái đất mới được đập ổn định...

CHÚNG TA HÃY CHUNG TAY BẢO VỆ ĐẤT MẸ!

Cây nỗi buồn

Trong lòng chúng ta có một cái cây gọi là cây nỗi buồn! Cây này có rất nhiều quả với nhiều sắc màu khác nhau:

- Quả buồn vì sức khỏe!

- Quả buồn vì vợ chồng!

- Quả buồn vì con cái!

- Quả buồn vì tiền bạc!

- Quả buồn vì công việc!

- Quả buồn về cái chết!

- Quả buồn về tình yêu!

...

...

...

Sở cầu bất đắc, muốn mà không được, cuộc sống tinh thần cảm thấy cô đơn, thiếu thốn và sinh ra nỗi buồn!

Khi trái buồn nặng trĩu trong tâm! Nó nhấn chìm đời bạn mà không cần giông tố.

Buông tay đi! Đừng cố nắm lấy làn khói... bạn sẽ kiệt sức và gục ngã.

Buông những ham muốn những sở cầu của mình để Tâm mình được tự do! Không cố nắm giữ một ai! Và không trông đợi tình thương cảm từ một ai ngoài chính mình tự thương lấy mình. Như con chim bị thương tích rồi nó thoi thóp, nó chết không phải vì vết thương mà bởi nỗi buồn! Bởi không ai quan tâm nó...

Bạn phải tự sống cho mình thôi. Trông đợi mong cầu làm bạn khổ! Buông mới làm bạn An!

Bạn cố gắng hết mình rồi không phải là dễ bỏ cuộc. Nhưng sự nhẫn nại có giới hạn, cuộc cờ tàn rồi, chiếu tướng cù nhầy cũng không được! Buông cờ mà hòa cuộc đi đỡ tốn sức. Rồi con người cũng như những con cờ thôi. Tranh tranh đấu đấu để người khác điều khiển rồi cuối cùng con nào cũng như con nào, đều xếp vào một hộp!

Rồi ai cũng như ai thôi... tiền có mấy trăm ngàn tỷ cũng sinh lão bệnh tử, chết cũng chỉ có cái huyết vài mét đất. Có tiền thì ăn bào ngư vi cá, không có tiền thì trái cà củ khoai cũng xong bữa... mà nhiều khi người giàu họ ăn đồ sang chán rồi họ lại thêm cà thêm rau rừng... ?

Tham vọng con người không dừng đâu. Như lấy rổ rá mà đựng nước sông thôi. Được cái này lại cầu mong cái khác nên khổ hoài.

Bây giờ sổ lòng cho chim bay đi! Về với tự do tự tại, hòa mình với thiên nhiên. Để được cất tiếng hát của chính mình, được nhảy nhót chuyền cành. Uống giọt sương mai. Cất tình yêu thương!

Cảm ơn đời đã lắng nghe tôi...

Đến với tôi để được chữa lành...

Bạn có bao giờ thấy mình như con vẹt chưa? Họ nói bạn đọc chữ “a” thì bạn “a” thêm dấu “.” Mặc dù mọi điều thật vô lý, bạn biết nó vô lý, nhưng vì miếng cơm manh áo, vì nhiều lý do mà bạn phải uốn mình theo sự sắp đặt. Rồi khi bạn được cho hạt bắp bạn nhận lấy mà tâm hồn bạn rã rời... hạnh phúc không hề tồn tại ở cõi lòng mệt mỏi, nô lệ cho vật chất, đánh mất tự do tư tưởng. Đời thuyết phục bạn sự chịu đựng, cam chịu, còn lòng thôi thúc bạn sự tự do, rồi bạn mâu thuẫn với chính mình. Cuốn theo vòng lẩn quẩn không lối thoát.

Bạn ở bên họ, họ tự do làm điều họ thích, thậm chí tự do tổn hại bạn. Còn bạn, sợ làm mất lòng họ, sợ họ giận, sợ họ bỏ đi, bạn hy sinh, gánh chịu, mọi tổn hại về vật chất và tinh thần nhưng không thể nói được một lời từ đáy lòng. Bởi bạn sợ mất họ ! Bên trong trái tim bạn là con chim đang rầu rĩ, hót tiếng thê lương... xung quanh tim bạn toàn là những bụi gai nhọn, những mũi nhọn đó đâm nát thân thể của con chim, vết thương chảy máu, nhưng vẫn ngóng chờ một sự thương cảm của họ!

Chính xác bạn đang mắc nợ! Giữa bao con người, thậm chí cha mẹ bạn, anh em bạn, con cái bạn... cũng không làm bạn đau bằng một người xa lạ. Bạn không quan tâm những thứ gần gũi ấm áp bên mình bởi ánh mắt bạn chỉ hướng về một chỗ với sự trông đợi một tình yêu thương đáp trả.

Có những thứ nô lệ, trói buộc, cầm tù không phải bằng xiềng xích mà bằng tư tưởng. Bằng tình yêu thương. Sự bi lụy.

Họ không làm khổ được bạn trừ khi chính bạn muốn tự làm khổ mình!

Họ không bắt trói bạn mà bạn tự trói mình.

Bạn hy vọng quá nhiều, và bạn xem tình yêu thương của họ dành cho bạn là ý nghĩa duy nhất cao cả trên cuộc đời này. Đây là tử huyệt.

Người tự do không bị ràng buộc bởi tình cảm ngoại lai, không gì quý giá bằng sự tự do lương thiện của họ. Họ yêu thương và không cần tình yêu thương đáp lại. Họ cho đi và không ai muốn nhận thì họ thu về. Bởi còn rất nhiều chỗ cần họ! Nếu bạn bị chấp vào một chỗ phủ nhận sự cho đi của bạn và cứ chịu đấm ăn xôi mà lấp vào cho họ thì cuộc đời của bạn sẽ đánh mất rất nhiều những mảnh ghép hạnh phúc và phù hợp.

Không tự làm đau mình thì mới chữa lành được cho người khác.

Ngày nào bạn tự do thì ngày đó bạn mới có thể mang tới hạnh phúc cho người bạn yêu.

Tất nhiên, bạn sẽ nhận về sự tôn trọng mà người khác dù muốn hay không cũng sẽ dành cho bạn!

Tất cả chúng ta đều cần một chữ NGỘ!

Rèn luyện bản thân.

Bạn đừng chờ thời đến mà hãy biến những gì khó khăn trở thành động lực rèn luyện bản thân mình. Mình tự tạo ra thời cơ cho mình. Khó khăn gọi là thời cơ rèn luyện! Những ai mà ngồi chờ thời, bảo là không thành công là do thời chưa có cần chúng ta suy nghĩ lại. Thực sự, là chúng ta cần cố gắng nhiều hơn nữa... chắc chắn bên trong chúng ta chưa thật sự ổn định, thế giới quan và nguyên tắc sống chúng ta chưa được sáng suốt... cần xem xét lại bên trong thời mới làm chủ được bên ngoài!

Bạn đừng ngồi chờ quý nhân như ôm cây mà đợi thỏ. Hãy tự thân vận động, tự lực tự cường, mỗi người hãy biến mình trở thành quý nhân của mình, và biến mình trở thành quý nhân của người khác. Chỉ những ai hay giúp đời giúp người, những ai học làm quý nhân trước thì mới gặp được quý nhân giúp đỡ những lúc hoạn nạn gian nan. Nếu bạn ngồi đợi quý nhân, ngồi dựa vào các mối quan hệ nâng đỡ cho sự nghiệp của bạn thì bạn sẽ không bao giờ thành công! Kinh dịch có dạy làm việc nhiều khi không thể đơn độc, vẫn quý trọng sự giúp đỡ, nhưng nó chỉ tốt khi sự giúp đỡ đó là chân chính, đồng tâm đồng đức, ví như con hạc gáy trong bóng râm thì có con họa lại, anh muốn có quý nhân giúp thì anh phải làm quý nhân của người đó. Có qua có lại mới toại lòng nhau!

Cuộc đời có nhiều cái để giúp, ngoài tiền bạc, vật chất, công việc... thì quý giá nữa là giúp về tinh thần, nếu nâng đỡ được người khác về tinh thần thì giúp được cả phần hồn và phần xác của họ. Bởi chẳng, tinh thần thăng hoa giác ngộ, yêu thương, từ bi, sáng suốt... đó là tài sản vô giá ngàn vàng chẳng mua được!

Lời vàng ngọc

Đây tôi không có lời vàng ngọc cho chị em, nhưng có lời đồng thau cũng mang chút giá trị! Chị em ở công sở, hội họp uống cà phê, tham gia hội nhóm cộng đồng mạng xã hội... hãy tránh tuyệt đối việc hội nhau nói xấu một cá nhân nào! Một người bình thường, tu sĩ, nghệ sĩ, lãnh đạo... hay bất kỳ ai. Bởi việc làm này là gây hậu quả rất khôn lường, chị em bị mất phước, giống như chị em mỗi người trích ra một ít phước gom lại cho người mà chị em nói xấu. Phước tu được đã khó nên mình không thể vì đã cái miệng mà hại cái thân này! Riêng đàn ông mày râu mà cũng có thói đi nói xấu tám chuyện thì hết cứu! Tôi chỉ hy vọng ai tỉnh sớm thì tu cái khẩu sớm mà được nhiều phúc lành!

Quà tặng

Có những điều tốt viết ra sẽ làm anh chị em vui! Cũng có điều làm anh chị em không thích, hay “ghét nghe”. Nhưng đoan chắc một điều lòng tôi chỉ muốn tốt cho anh chị em thôi! Ví như tôi mang tới một món quà tặng cho mọi người, bên trong chưa biết đã có gì vừa lòng anh chị em. Nhưng trước mắt là tấm lòng thành và anh chị em có quyền nhận hoặc từ chối món quà ấy! Bởi chẳng, không phải lúc nào tấm lòng chân thành của một người dành cho một người cũng được hân hoan đón nhận! Và cũng không phải mảnh ghép nào cũng thuộc về bức tranh! Chúng ta hãy đón nhận và từ chối trong lòng hoan hỉ đừng tổn thương nhau , bởi đời vốn dĩ đã nhiều vết thương tội lỗi rồi! Đừng gieo thêm nữa...

Tính nóng vội

Thực sự! Rất nhiều người có tính nóng vội. Tu tập mà cũng nóng là hỏng hết. Tu để thoát khổ mà thấy sao khổ vẫn còn liền chán! Thất vọng! Thử hỏi mà xem: mình chế tô mì tôm mình ăn cũng phải chờ nước sôi để trung mì đúng không mọi người? Muốn nước sôi thì lửa phải đủ nữa. Tất cả những việc trên đời thành muốn thành công đều phải kiên nhẫn kiên trì tích góp cả thôi! Giống như đánh cờ, cứ mong chiếu tướng sớm để thắng thì rất dễ thất bại, bị người ta khai thác điểm yếu! Tu cũng thế, nhiều người căn nghiệp bao đời còn nặng đâu phải nói giải là giải ngay được. Mọi người cố gắng tu dưỡng, chắc chắn hạn hán lâu dài rồi cũng sẽ mưa thôi. Điều quan trọng là phải luôn giữ lửa. Đừng để ngọn lửa tắt đi là chúng ta sẽ không có mì mà ăn đâu! Thôi thì quyết tâm nhẫn nại đi hết quãng đường này...

Có lẽ trong bệnh tật đau ốm chúng ta cần một niềm tin! Ngoài việc tin mình sẽ lành bệnh chúng ta hãy tin rằng đó là thanh luyện linh hồn, người tốt, người hiền, người tu; sẽ có cách đối diện với bệnh tật khác với những người bình thường. Thân xác họ đau, tinh thần họ buồn sầu... nhưng thần khí sẽ giúp họ đánh bại chiến thắng nỗi sợ hãi! Bởi vậy, nếu muốn tâm hồn được an trong mọi hoàn cảnh thì chúng ta đừng phí thời gian nữa... hãy tu dưỡng nội tâm để trở thành người thiện, người có phúc đức. Bởi dù có gì xảy ra đi nữa thì cũng chỉ là sự chuyển đổi mà kết quả bao giờ cũng tốt đẹp!

NHỮNG TÂM HỒN NHÂN SÂM NGÀN NĂM!

Bài viết mang giá trị khai trí và chữa lành!

Chúng ta sẽ thấy trong tự nhiên có những loài cây mọc rất là cao : Tre, trúc, tầm vong, bạch đàn... nhưng giá trị của nó không thể so với những cây thấp lè tè, ví như nhân sâm, rễ nó đâm sâu xuống dưới cả ngàn năm. Nó có thể chữa rất nhiều bệnh, hầu như tất cả những tinh hoa đất trời nó đều nén vào bộ rễ.

Con người chúng ta cũng thế thôi! Lúc mà người ta chơi bời, người ta hướng ra các mối quan hệ bên ngoài, tụ tập, ăn uống, đàm tiếu... thì bạn đối diện với cô đơn, bốn bức tường, sách, những suy niệm, sự tĩnh lặng... khi mà họ vui cười thì bạn than thở... họ vô tư thì bạn đau khổ cho những thứ diễn ra xung quanh: từ con người xã hội đến gia đình con cái, bạn bè... khi những nguồn năng lượng hướng ra bên ngoài họ sẽ không thể thay đổi được nội tâm bên trong, và bạn để ý sẽ thấy: những người bạn với tư duy hướng ngoại của mình, dường như họ không lớn hơn theo năm tháng. Chỉ những người hay trầm tư, hướng nội là họ thường thay đổi trưởng thành và lớn hơn bình thường. Cái lớn của họ là nội lực!

Họ thường quán chiếu bản thân để chỉnh sửa... việc họ đối diện với những mâu thuẫn bên trong giúp họ đổi mới tư duy mỗi ngày. Và đây... chính xác là cách mà củ nhân sâm ngàn năm hút lấy tinh khí của trời đất.

Bạn không lấy những cuộc vui hời hợt làm mục tiêu sống mà lấy việc tu tập hành trì bằng cách sửa đổi bản thân, đạo đức, trí tuệ và nỗ lực phát thiện tâm mỗi ngày... sửa bên trong chính là một sự tiến hóa về tâm linh. Và từ đó bùng nổ sức mạnh vô biên.

Nhiều người sau khi thực hiện pháp quán chiếu bản thân mỗi ngày đã chuyển hóa được phần linh hồn và tâm thức, họ trở thành con người khác và hoàn toàn thay đổi số phận u ám hiện tại.

Tại làm sao mà xã hội phát triển vật chất mà con người lại trầm cảm rất nhiều, và tự hủy bản thân rất nhiều! Bởi khi vật chất đầy đủ con người bị cuốn vào chủ nghĩa tiêu thụ, áp lực về kinh tế, danh tiếng khiến họ tự loại trừ nhau bằng những thủ đoạn đê hèn, những người không đủ sức chiến đấu trong một bầy sói họ sẽ bị gạt sang một bên, sói thì cắn xé nhau còn chó thì tự ti và tự hủy! Bởi vì không có thời gian cho những sự phản tỉnh, quay về nâng cấp nội tâm nên con người trở nên yếu đuối mất giá trị.

Chỉ những cá nhân biết quay đầu tìm về cội nguồn, vấn đề nằm bên trong họ, chứ không phải bên ngoài. Bạn đã bị xã hội dắt đi khá xa, đã đến phải sống cuộc đời của bạn, cuộc đời đầy ý nghĩa và thoát khỏi khổ đau!

Chúng ta say đắm với một ảo ảnh đẹp trong gương rồi đánh mất thực tại. Nơi mà chúng ta vứt bỏ gạch đá ngổn ngang, và căn nhà nội tâm bị bỏ hoang phế.

Hãy thử một lần ném trái cô đơn và nỗi tuyệt vọng! Những viên thuốc đắng chữa lành tâm hồn đang say sưa với ham muốn! Chúng ta bót muốn lại và nỗi đau lắng xuống!

Sự đáng thương thật sự xảy ra khi chúng ta không muốn chấp nhận nỗi đau và sự thất bại nhưng nó vẫn cứ đến. Còn chúng ta ngơ ngác như đứa bé bị lạc giữa chợ. Lúc đó chúng ta hoàn toàn hết chỗ bấu víu! Chỉ bởi vì cây tâm hồn của bạn với một bộ rễ quá nông cạn!

Tại sao nhiều người gục ngã sau một biến cố?

Trong cuộc sống, chúng ta thường thấy những người thành công, giàu sang, danh tiếng... nhưng dùng một cái biến cố ập đến, họ thất bại, gục ngã, nghèo đói, thân bại danh liệt... nhiều người sống với tự ti mặc cảm, có người chọn cách kết liễu đời mình. Người tiêu cực nữa thì trả thù đời. Người ta sợ “sự thành công của những người còn quá trẻ” bởi thực tế cho thấy những người thành công quá sớm thường hay gặp sự cố! Bởi cái gì thịnh vượng sẽ có lúc suy thoái, với người trẻ khi lên đến đỉnh cao của sự nghiệp thì hậu vận sẽ gặp rất nhiều rắc rối khó chịu! Và khi bão tố ập tới họ sẽ bị nhấn chìm trong đại dương... !!!

Tất cả đều có nguyên nhân. Sự thành công bền vững nằm ở phúc đức và trí tuệ, cần phân biệt được trí tuệ và khôn lỏi!

Nếu chỉ cố gắng cộng với tham vọng và chút khôn lỏi thì bạn vẫn thành công ở những mục tiêu bạn đặt ra, thậm chí là nhanh đạt được hơn bình thường! Nhưng hãy cẩn thận! Bởi đó chỉ là sự đánh lừa của tâm ma quỷ. Nó cho bạn con tép nhưng bạn mất con tôm rồi mà còn không biết gì.

Giống như một cây lớn, nếu gốc cây không được chăm sóc tốt, thì cành nó sẽ khô đi và trái nó sẽ thối rữa. Rồi loài sâu đục thân tấn công nó sẽ giết chết cây. Tưới nước, phun thuốc cho cây giống như việc chúng ta nuôi dưỡng tâm hồn mỗi ngày. Bạn tiếp thu những năng lượng tích cực để nuôi dưỡng ba phần chủ đạo: 1/ Đạo Đức. 2/ Phúc Lành. 3/ Trí Tuệ. Ví dụ cụ thể. 1/ Khiêm tốn. 2/ Từ Thiện. 3/ Đọc sách. Thì việc làm này phát triển được cội nguồn gốc rễ của sự thành công bền vững. Bên cạnh đó bạn cần bắt những con sâu. Nó chính là những nhân cách không tốt của bạn. Ví dụ: 1/ oán hận. 2/ trả thù. 3/ hãm hại. 4/ sân si. 5/ khẩu nghiệp. 6/ tà dâm. 7/ độc ác... tất cả những gì thiếu tình yêu thương, tha thứ, bao dung, từ bi... chúng đều nuôi dưỡng ma tính trong bạn và nó sẽ giết chết tâm hồn bạn. Nên cho dù bạn có đang thành công thì mọi thứ chỉ là sự tạm bợ, bạn sẽ mệt mỏi và khổ đau nhưng không có chỗ để nâng đỡ.

Người biết nuôi dưỡng gốc rễ dù ở trong hoàn cảnh nào họ cũng tìm ra được lối thoát. Luôn có đường sáng để đi. Cuộc đời sẽ ít gặp thất bại gục ngã hơn!

Còn người nào bỏ bê việc nuôi dưỡng chăm sóc tâm hồn, người đó sẽ như cành cây khô, chúng gãy rụng rồi người ta sẽ đem chúng về để chum củi. Thiêu đốt chúng trong lò.

Đứng ở ngã rẽ bạn có quyền lựa chọn con đường, bởi như thế là còn may mắn! Bởi có những người họ còn không có cơ hội để lựa chọn. Chúng ta hãy trân trọng phút giây hiện tại, khi mà chúng ta còn đọc được những lời này...

Đã là nghiệp thì khó tránh, đã là phúc thì không phải nghiệp, không có gì phải lo sợ!

Nhiều lần tôi chia sẻ với mọi người về phúc họa đan xen, tôi khẳng định rằng họa hay phúc đều hợp lý, không hề sai trật. Điều mà bạn cho là họa sẽ là phúc trong tương lai còn điều bạn cho là phúc trong hiện tại sẽ là họa của ngày mai. Giống như một người bị tai nạn gãy cái chân nhưng từ đó anh ta dùng cái đầu nhiều hơn và thay đổi cuộc đời mình thì tai nạn kia chính là họa tại thời điểm anh ta bị nhưng kết quả ở tương lai thì cái họa đó lại là phúc. Còn ví dụ anh ta trúng vé số 3 tỷ, rồi anh ta chơi cờ bạc nghiện ngập đến mức bán nhà rồi con cái hư hỏng ăn chơi thì việc trúng số tại thời điểm đó là phúc nhưng tương lai nó lại là họa. Đây là quy luật âm dương thái cực chuyển hóa trong âm có dương trong dương có âm.

Thế nên, nhiều bạn bị gặp khó khăn thất bại cứ sợ hãi lo lắng! Tôi nói bạn yên tâm đi! Bạn cứ lo tu tập sửa cái đạo đức, chăm chỉ làm việc phúc thiện và rèn luyện trí tuệ, đừng xao nhãng ở chỗ này, ngoài ra những khó khăn thất bại nó chẳng là gì cả, nó sẽ là phúc trong tương lai, bạn có tin hay không thì tùy nhưng tôi khẳng định nó diễn ra đúng như vậy. Còn bạn không tu tập gì, bạn há hê tự mãn với những thành công, tiền bạc hiện tại, thời tôi khuyên bạn cẩn thận! Vì có ngày bạn sẽ mất tất cả mà không biết đứng dậy từ đâu.

Rồi những người bị âm mưu, bị bỏ bùa, bị thư ế, bị ma quỷ ám hại, gặp ác mộng, gặp điềm báo dữ... tất cả những điều này đến với bạn trong cuộc sống này một cách hợp lý, nó là nghiệp thì bạn phải trả thế cũng tốt bớt nợ nần, nó là phúc thì chẳng qua cũng chỉ thử thách tinh thần của bạn. Nếu bạn lo sợ bạn không giải quyết được vấn đề, bạn mặc kệ nó, bạn chỉ hướng tới sự tu tập như tôi nói trên. Và bạn quán chiếu thật sâu quy luật “*vạn sự đều hợp lý*” cứ thế thuận theo duyên. Biết chấp nhận. Thời bạn sẽ an yên dù ngoài kia rất nhiều sóng gió.

Một ngày chúng ta có quá nhiều thời gian để lo nghĩ cho những thứ không đâu, những nguồn năng lượng tiêu cực nuốt dần sự vui vẻ lạc quan của chúng

ta. Chúng ta phải để dành thời gian cho gia đình, cho xã hội con người tốt đẹp hơn, cho thiên nhiên, cho tâm linh đức tin của chúng ta... dành thời gian để nuôi dưỡng trí tuệ chứ không để những nỗi sợ vô hình vây ám chúng ta.

Ma quỷ sẽ tấn công bạn nếu bạn bị lay động trong sợ hãi! Bạn sẽ bị mất ngủ, căng thẳng... mơ bậy bạ, ai cũng sẽ như ai thôi! Bởi chưa thấu triệt được những rung động bên trong mình nên mới bị dẫn dắt.

Nếu ta biết

“điều gì đến sẽ đến,

điều gì đi sẽ đi,

vạn sự đều hợp lý,

chẳng đáng phải nghĩ suy”

Nếu thấu được điều này thì ta sẽ cứ ung dung trong mọi hoàn cảnh!

Ai chữa lành cho bạn?

Chính bản thân bạn chứ chẳng phải ai!

Tâm linh côn đảo!

Bài viết này nội dung khá nhạy cảm, tác giả tôn trọng niềm tin tín ngưỡng của mọi người, đây là chia sẻ mang quan điểm cá nhân mọi người hoan hỉ!

Nơi nào có thóc thì nơi đó có chim. Chỗ nào có lợi lộc thì con người qui tụ. Dẫu rằng người ta đang khổ cực, thì đường xa vạn dặm cũng chẳng nghĩa lý gì, thậm chí vay mượn tiền bạc để đến nơi có thể thay đổi cuộc đời mình! Loài chim chúng chỉ biết nhặt những hạt thóc mà chúng nhìn thấy bằng mắt thường còn loài người lại thích nhặt những hạt thóc niềm tin! Những thứ chưa thành hình và tương lai còn chưa rõ ràng.

Chim thì chúng không phải suy nghĩ quá nhiều trong việc tìm kiếm cơm áo gạo tiền bởi vì con nào cũng như con nào, nó không có cái tôi để phấn đấu hơn thua con kia chứng minh sự giàu có của nó, nên thứ nó kiếm được đầy ra... trời sinh trời dưỡng... nó không có giai cấp địa vị! Còn con người phải làm việc kiếm tiền để trao đổi hàng hóa, kẻ gom cho nhiều, người bị bào cho cùng kiệt! Sự chèn ép và dẫm đạp nhau sinh ra những mong cầu mà họ không đạt được! Mà không biết cách nào để có được! Sự bất lực với số phận. Với vô thường. Sinh lão bệnh tử. Khiến con người tìm chỗ để bầu vùi, để thỏa mãn những giấc mơ. Và để đặt hy vọng cho tương lai thậm chí đánh đổi những gì đang có ở hiện tại.

Người anh hùng dân tộc thì đấu tranh để đạt mục tiêu chứ không cầu xin! Mà có cầu thì chắc họ cầu *“quốc thái dân an! Tự do độc lập”* chính các vị ấy, đang cố gắng vì những gì chưa thành công mà phải chịu đựng những đau khổ! Máu xương và tính mạng họ đem ra để đấu tranh cho một lý tưởng vĩ đại. Thế nên, khi mất đi các vị ấy được tôn vinh! Sự dũng cảm và chấp nhận hy sinh vì một lẽ tự do hạnh phúc độc lập cho dân tộc, giúp họ nên thần!

Phong thần thì tất nhiên cõi ấy phước các vị được phụng thờ, có quyền ban ơn ban phước cho người khác. Xong điều ban đó là chính đáng! Chứ không

phải ai cầu cũng được ban. Lấy ví dụ: Một người ăn chơi đổ đốn rồi vây nợ ra, lại tới cầu cho cái lộc thì liệu có được không? Nếu được thì đó chắc chắn là họa không phải phước. Còn một người sống hiền lành tử tế có hiếu với mẹ già, mẹ đang bệnh mà không có tiền chữa trị, họ khổ quá mà không biết làm sao lại đi cầu xin thì liệu có được không? Tất nhiên nếu được đó là phước. Vì chẳng thần linh ban phúc cho con người không phải thích ai là ban đó mà phải có sự công chính.

Nhiều người không hiểu chỗ này, cứ đi cầu xin tài lộc, xin cho thỏa cái tham lam, trong khi công việc hằng ngày mình đang gian dối, thiếu trách nhiệm, thiếu tu dưỡng bản thân thì không ai nhận ra. Không có phước mà đòi nhận lộc từ trời rớt xuống thì chỉ có cút chim. Đạo thần mong muốn con người sống bác ái yêu thương, cho đi, trung thực ngay thẳng chứ không phải sự tham lam, lệ thuộc, thiếu chăm chỉ, đó là vô minh! Không ai mà ban cho cả, vì đó là một giao kèo:

Cầu được cái này thì mất cái kia

Cầu được tiền thì gia đạo tan lìa

Cầu được danh vọng sinh ly tử biệt

Cầu được mưu sự thành công thì sức khỏe bại liệt

Có vay có trả mà thôi

Lời lãi tính chẳng xót một đôi

Nơi nào có thần thời nơi đó cũng có quỷ

Chốn an nghỉ giờ đông đúc xô bồ

Bởi lòng người quá nhiều mong muốn

Mà không tự tìm của cải trong hồn mình

Theo tôi, những nơi như Côn Đảo chúng ta chỉ nên đến với cái tâm kính ngưỡng mà cầu nguyện cho những linh hồn chiến sĩ đã hy sinh! Nơi để nhắc nhở chúng ta về lòng yêu nước vệ quốc! Nơi của những hy sinh vì tự do công bằng! Quyền độc lập tự quyết và tự cường dân tộc. Nơi để nhắc con cháu chúng ta nhớ tới nguồn gốc, sự biết ơn những hy sinh của thế hệ cha anh cho lý tưởng quốc thái dân an.

Và cũng cảnh giác những người yếu bóng vía khi đến những nơi có năng lượng tâm linh mạnh. Một số người sẽ gặp vấn đề tâm linh như bóng đè, đầu óc ngờn ngợch, gặp những sự cố trong đời sống... bởi những người này bị một số năng lượng âm tác động. Bởi thế khi đi mọi người không nên giữ cái tâm tham cầu trong đầu. Nếu không sẽ bị gặp rắc rối ngay!

Và điều này không chỉ đúng với tâm linh côn đảo mà đối với tất cả mọi địa điểm tâm linh khác trên toàn cầu.

Đừng biến mọi thứ trở thành giao kèo! Ví như bỏ tiền mua lễ để xin, xin được rồi thì tới trả lễ, không trả thì bị vật! Theo quan điểm cá nhân tôi, bạn đừng để mình bị trói buộc như thế.

Tài lộc hay công danh bền vững chỉ có thể xuất phát từ bản thân mình cố gắng không ngừng nghỉ. Cố gắng cho đi và gieo phước mỗi ngày... chúng ta hãy đặt câu hỏi *“tại sao các vị thần lại có thể cho chúng ta được lộc?”* Bởi vì sinh thời các vị cho đi và không tham cầu. Chỉ những ai sống như thế thì tiền bạc mới vô tận mà có thể ban cho người khác.

Cầu nguyện hay xin một điều gì đó là chính đáng! Không phải là mê tín! Đó là niềm tin của mỗi người để khiến họ lạc quan hơn mà cố gắng làm việc thật chăm chỉ. Không phải là để họ lệ thuộc, tư duy ôm cây đợi thỏ, tay không bắt giết, há miệng chờ nước mưa trên trời rớt xuống... nếu mình biết tu dưỡng thời mình xin những gì chính đáng thì sẽ được mà mình không bị tổn phước. Thêm

nữa, người đã khuất cần được nghỉ ngơi và cầu nguyện! thờ họ và tán dương công đức họ, để mình làm gương sống... mới đúng mực. Bằng không, ta tự đi lạc đường mà không hề hay biết. Đường lạc quay lại nhanh còn kịp! Đi xa quá rồi là không còn cơ hội nữa.

Những nhà tù!

Đây là một bài viết thể hiện quan điểm cá nhân! Cảm ơn mọi người đã đọc, nếu thấy bài viết mang đến giá trị thì hãy chia sẻ với bạn bè người thân!...

Con chim dù có được cho ăn ngon, tắm nước ngọt, lồng (nhà) đẹp lộng lẫy, thì nó vẫn ở gần đồng phân của nó. Nó khao khát tự do, và nhìn bầu trời qua những chấn song mà cất tiếng sầu bi. Chim nó không làm gì hại ai mà nó cũng bị bắt. Bởi tiếng hót của nó hay! Bởi sự dũng mãnh can đảm mà nó bị bắt nhốt để làm trò đấu đá mua vui cho người.

Loài có tài là thế! Mà loài bất tài cũng đâu được yên. Chúng bị bẫy để giết lấy thịt, để làm mồi nhậu, để làm phương tiện cho người ta phóng sinh... đau khổ biết nhường nào.

Con người cũng thế thôi! Tài cũng bị bắt và ngu cũng bị bắt! Nhưng con chim nó vẫn sướng hơn con người vì ít ra nó còn được cho ăn ngon mặc đẹp khi ở trong tù. Được chủ chim yêu quý và tía tốt. Loài bị giết thì trước đó đã có những năm tháng tự do bay nhảy. Còn con người thì sao?

Từ khi sinh ra cho tới lớn lên con người bị cầm tù bởi tư tưởng, định kiến, giáo điều, bị cầm tù bởi cái bản ngã, cảm xúc tiêu cực... bởi áp lực cơm áo gạo tiền, danh vọng, ngôi thứ... những điều này là những chiếc lồng xây dựng kiên cố như đá cứng bất hoại, giam hãm con người không thoát ra được. Họ đau khổ mà không thể làm gì hơn. Rồi một ngày kia có người đến mở cửa lồng cho họ, họ cũng không biết đường mà bay ra vì lo sợ và thiếu đức tin.

Khi con người bị giam cầm bởi những tư tưởng, họ sẽ lấy tư tưởng đó để áp đặt giam cầm người khác. Tự do không phải nằm trong khuôn khổ không ảnh hưởng đến tự do của người khác mà tự do là không ảnh hưởng đến quyền và lợi

ích của giai cấp đặc quyền. Từ đó những nhà tù mọc lên ở khắp nơi trên thế giới. Nơi đó giam cầm tất cả màu da, tôn giáo, tín ngưỡng... song song với tội phạm gây nguy hại cho xã hội. Nhiều vùng đất trên thế giới, họ đã lấy khái niệm lợi ích cộng đồng để áp lên tất cả những cá nhân tổ chức và triệt hạ nhau không thương tiếc! Sự lạm dụng ngôn từ chính nghĩa và đánh tráo khái niệm đang diễn ra trở trên trên thế giới này.

Rồi nhà tù của hôn nhân gia đạo, nơi mà tình cảm yêu thương đã bị sự cám dỗ, sa ngã, bị những áp lực xã hội bóp méo, sự ngộ nhận và mất niềm tin nhưng không có lối thoát nên phải sống trong cảnh chịu đựng đau khổ! Những nhà tù tâm lý mọc lên ở rất nhiều gia đình. Sự đồng cảm bị đánh mất thay vào đó là sự khô khan lạnh lẽo thờ ơ...

Tiếp đến là nhà tù của những đức tin sai lạc, nơi mà con người có thể bỏ tất cả những gì quý giá bên cạnh để chạy theo!

Nhà tù thực tế rất đáng sợ! Nhưng ít ra thì những gì đại diện cho chính nghĩa nó vẫn trường tồn và mạnh lên sau những oan trái! Không thể diệt được đạo người quân tử, bởi vì một hạt lúa bị hoại đi sẽ sinh ra nhiều bông lúa khác. Nhiều người bị cầm tù nhưng được xem như những anh hùng, còn nhiều người được “tự do” nhưng bị khinh bỉ không khác gì kẻ tội đồ. *“Trăm năm bia đá cũng mòn. Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ”* là vậy.

Nhưng đáng sợ hơn là nhà tù tương tượng, nơi mà chính mình tự trói buộc mình. Nhà tù này phải được mở toang ra bằng trí tuệ và phúc đức. Nếu không có được ba điều ấy, chúng ta sẽ không bao giờ thoát ra được nơi tăm tối nhất của trần gian. Bởi nơi tăm tối nhất của trần gian và nơi sáng sủa nhất của trần gian không nằm ở bên ngoài mà nằm ở mắt và tim ta!

Cầu nguyện phúc lành đến với mọi người! Mọi người hãy canh tân đời sống của mình để hướng tới tự do sâu thẳm... hòa kết với Đấng mà mọi người hướng về! Đấng ấy nằm trong mọi người chứ không ở đâu xa xôi cả.

Hãy hạ mình xuống nữa trong cuộc đời này...

Mùa hạ đã sang đây với tiếng ve râm ran... ve thay áo để mặc lấy chiếc áo mới tinh tuyền. Cây xanh cũng thay lá để vụ mùa trái chín trĩu cành. Quy luật của tự nhiên là luôn vận động biến đổi, tuy nhiên không có loài nào là kiêu căng tự phụ và ảo tưởng như con người chúng ta. Ngay cả Trời còn hạ mình xuống để đến với chúng ta, đất phải hạ mình xuống để chúng ta đạp lên mà sống, thế còn chúng ta thì sao?

Chúng ta muốn mình là số 1, khi có một chút thành công, được nhiều người chú ý là tưởng mình là ông trời rồi, không coi ai ra gì nữa. Rồi chúng ta đi tu được mấy buổi, mấy tháng, học được mấy ngày thì nghĩ mình đã xuất phàm nhập thánh. Tất cả những người xung quanh ta trong con mắt ta vô cùng nhỏ bé tầm thường. Chính cái tâm ngã mạn này đẩy chúng ta vào nghiệp quả mà chúng ta hay bị lừa nó với sự tự tin.

Trong kinh dịch luôn đề cao sự hạ mình nhún nhường, nên dành hẳn một quẻ gọi là Địa Sơn Khiêm để ca tụng đức này! Nghe kinh bảo rằng: người nào biết hạ mình khiêm tốn thì người đó chẳng bao giờ thấp hơn ai. Quỷ Thần đều kính ngưỡng. Nói thế, để biết đức khiêm lớn lắm thay!

Nước cũng chảy theo quy luật từ cao xuống thấp, chỗ nào khuyết xuống thì nước sẽ lấp đầy chỗ đó. Người khiêm tốn thường nhận ơn trời rất lớn!

Ấy vậy mà chúng ta thường sống ngược lại. Sự ngã mạn ngày nay lan truyền khắp nơi, trên mạng xã hội tới đời thường, người ta học cách khoe khoang, tranh luận, dìm nhau không thương tiếc! Ai cũng muốn chứng minh mình là số 1 còn tất cả đều là số 0. Sự ngã mạn ta đây, nhận thức sai lệch về giá trị con người đã đẩy sự sân si thù hận trong xã hội lên cao trào, dẫn tới sự chèn ép đấu đá tiêu diệt lẫn nhau như bầy thú. Nhân đức của loài người bị triệt tiêu

dần... suy thoái nghiêm trọng! Mà nguyên nhân của mọi sự ấy có phần lớn của tâm ngã mạn. Kiêu căng. Tự phụ.

Họ bị rơi vào vọng tưởng: thần tượng của một ai đó, bệnh ngôi sao, thích thu hút sự chú ý muốn làm trung tâm, tự nhận mình là thần thánh, mình là đấng giác ngộ... và đằng sau họ có con quỷ đang nắm sợi dây điều khiển mà họ không hề hay biết! Và tâm họ bất an, họ không cảm thấy hạnh phúc, bên trong luôn thấy trống vắng cô đơn, căng thẳng, mệt mỏi, nhưng giống như leo lên lưng cọp không thể bước xuống.

Chúng ta hãy hạ thấp mình xuống ngay khi còn chưa muộn. Mình luôn thấy giá trị của mình đó là tự tin! Và đồng thời thấy được sự nhỏ nhoi của mình trong hoàn vũ. Mình chỉ là con người bình thường với sinh, lão, bệnh, tử, với sân si và tội lỗi nghiệp chướng tồn đọng. Điều ta làm ở nhân thế này là không làm tổn hại đến ai và vui vẻ hạnh phúc trong hòa bình an lạc là mừng lắm rồi. Chớ dám cầu cái gì siêu phàm, đó là ảo tưởng!

Thật, nhiều người nghĩ tu tập là sự bức phá gì đó ghê gớm để mình trở nên vượt trội, bức phá thần thông, siêu xuất các cõi giới. Nhưng thực ra tu cũng là khái niệm tương đối bởi sự lựa chọn của chúng ta.

Tu là sửa sang mỗi ngày?

Tu là thiền định mỗi giây?

Tu là thiền đàn rộng cửa?

Tu là niết bàn mai đây?

Tu là an lạc tỉnh say?

Tu là bác ái thiện tâm nuôi đầy?

PHÚC LỘC BÌNH AN – Dịch sư THÚY NGÔ

Pháp tu rộng lớn vô biên

Có chánh có tà có xuất thế nhập thế

Cá thì lội nước

Chim thì trời bay

Vạn sự tùy duyên vậy!

Triết lý sống từ xe ô tô:

1/ Mẫu mã bên ngoài đẹp và nội thất phải đẹp. Con người cũng vậy, phải tu dưỡng để đẹp cả nội dung và hình thức, đẹp cả tâm lẫn khẩu!

2/ Phải có đèn và còi mới an toàn. Con người cũng phải có trí tuệ (đèn) và trí tuệ phải dùng đúng chỗ (lúc cần đèn chiếu xa, khi cần đèn chiếu gần, có khi phải tắt đèn để ẩn giấu trí tuệ đi) còi là âm thanh báo hiệu cho người khác sự nguy hiểm! Con người nhiều khi phải dùng lời nói để thể hiện chính kiến của mình, dùng lời nói để làm đẹp cho cuộc đời.

3/ Tay lái đánh qua phải phải trả về trái, đánh hết một vòng phải trả lại một vòng. Đời người cũng vậy có vay phải có trả, có nhân thì có quả, sống như vậy nó mới ngay thẳng và không gây ra tai nạn cho người khác và cho chính bản thân mình.

4/ Có số tới phải có số lùi, có tiến có thoái. Đời chẳng lên mãi được có lúc phải đi lùi, có thịnh có suy mới là lẽ sống chân thật, vì thế đang suôn sẻ thành công cũng như đang thất bại rệu rã thì vẫn ung dung tự tại, không buồn bã... vẫn giữ tinh thần lạc quan.

5/ De xe phải nhìn gương chiếu hậu. Đời mà... không thể cứ nhìn về phía trước mãi được, có lúc phải nhìn lại chính mình, nhìn về quá khứ cùng những thất bại thành công để rút Kinh nghiệm! Phải nhìn đến hậu vận mà lo tu tập sửa đổi bản thân tốt hơn, gieo nhiều phúc thiện hơn.

6/ Dừng đỗ phải đúng quy định. Đời người cũng thế, chọn sai bến đỗ là tổn thất nặng nề về tiền bạc và tinh thần. Có làm việc thì phải có thời gian nghỉ ngơi dành cho gia đình, chẳng có cỗ máy nào chạy mãi được, cần nghỉ ngơi...

7/ Vượt xe phải đúng luật lệ, vượt khúc cua khuất tầm nhìn, vượt ẩu, sẽ gây tai nạn. Con người cũng thế, cầu tiến chứ không phải tranh dành ụng qua mặt người khác, cứ muốn vượt người mà không có trí khôn, không có sự nhẫn nại thì trước sau gì cũng gặp họa.

8/ Xe đến kỳ phải đi bảo dưỡng... con người cũng thế thôi, phải luôn làm mới lại chính mình. Sửa đổi bản thân. Tu tập trí tuệ, đạo đức, phúc lành... phải có thời gian để chữa lành nội tâm, đắp bồi phước báu... có như thế mới bền lâu được và đi hết chặng hành trình này!

VỀ 1

Tý được áo mới
Sửu được cỏ thơm
Dần được nai vàng
Mão được khen ngợi
Thìn ra khỏi tối
Ty cười thật tươi
Ngọ hết mệt nhoài
Mùi nhiều lá sắn
Thân hết vị đắng
Dậu gáy hân hoan
Tuất gặm xương sang
Hợi nằm hưởng Phúc
Có tu có được
Có lạ gì đâu
Thiện tâm làm đầu
Nhận về hái Lộc!

VỀ 2

Nghe về nghe về
Nghe về hạnh phúc
Gieo nhân tích đức
Khổ ném xuống sông...
Dần, Thân sang hồng
Trái thơm chín mọng
Tỷ Ngộ trịnh trọng
Bước lên ngai vàng!

VỀ 3

Nghe về nghe về
Nghe về tuần mới
Tơ vò chỉ rối
Tháo ra, mở ra...
Lương thiện, thật thà
Thẳng ngay tùng, trúc
Sông có khúc, người có lúc
Sao tránh khỏi ghét ganh?
Con chuột thông minh
Con trâu cày giỏi
Con hổ mạnh dõ
Con mèo tiền vô
Con rồng không lo!
Con rắn lột xác
Con ngựa giải khát
Con dê bụng phơi
Con khỉ miệng cười
Con gà ưỡn ngực
Con chó năng lực
Con heo đẹp xinh!
Nghe về thôi hết bực mình
Bao điều xui xẻo tan biến
Có tu thân tích đức thì nhận phúc lành trời biển...

VỀ 4

Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về Cô Thuý có râu
Xua tan hết những u sầu...
Chữa lành tâm hồn đang chông chênh bờ vực
Con gà nó đập cánh, vỗ ngực
Lượm được hạt thóc vàng mà quên phòng bị cặp mắt điều hâu
Hội Mão Mùi nên nghĩa cau trầu
Tam hợp hoá thành tam tai vì đâu?
Dạ thuỷ chung son sắc
Không nằm trong màu mắt
Mà nằm ở đạo đức yêu thương!
Cơn gió thoảng mang theo làn hương vấn vương...
Ai đem đổi nghĩa phu thê bền đá?
Con ngựa đến ngã ba con đường lạ
Biết đi đường mô?
Đường nhân nghĩa sỏi đá nhấp nhô
Đường danh lợi cỏ xanh màu ngọc
Ai chẳng muốn bỏ đá theo ngọc
Ai biết rằng ngọc thật trong thô ?
Tiền cướp được là tiền bẩn dơ
Dân than oán Tần vương bạo chúa
Vườn kim cốc bạc vàng thay cỏ
Tiếng thạch sùng tắc lưỡi trên bức tường loan

Mẹ cha dạy sống đàng hoàng
Đừng gian đừng dối, đừng huênh hoang đắc thời
Trái điều rụng đầy vườn khô
Người ta lấy hạt vắt khô xác điều
Đời người có được bao nhiêu
Ve thay áo mới cho hè thêm vui!

VỀ 5

Nghe vẽ nghe ve
12 con giáp
Tháng tư ngủ ngáp
Vụ điều thất thu
Con chuột nhắt xu
Đem về mua bánh
Con trâu trúng mảnh
Siêng cày được ăn
Con hổ tàng tàng
Mưa thăm đồng hạn
Con mèo bị phản
Mất một được hai
Con rồng được bay
Bầu trời cao thăm
Con rắn nghịch cảnh
Lột xác thay da
Con ngựa thiết tha
Cực bi là hỉ
Con Dê nhổ phỉ
Thị phi bước qua
Con Khỉ mình ta
Công danh rộng mở
Con Gà ít mỡ

Đào được giun vàng
Con chó tụ đàn
Cùng nhau vượt khó
Con heo ăn cỏ
Chịu đấm ăn xôi
Gặp về được thời
Dệt bao hy vọng
Đây không phải mộng
Phép thử niềm tin
Điều tốt về mình
Lạc quan vui vẻ
Dù đời sứt mẻ
Vẫn cười thật tươi!

VỀ 6

Lẳng lẳng mà nghe
Về thiêng linh ứng
Gà vàng đẻ trứng
Khỉ già ôm cây
Thỏ chữa đến đây
Núi rừng xanh mướt
Đà Lạt ngày trước
Bước chân lang thang
Đi tìm kho tàng
Loanh quanh đồi cỏ
Sương mù không rõ
Nhìn tỏ lòng nhau
Tiếng thông reo sầu
Hoàng hôn nhạt nắng
Con đường cong vắng!
Thành phố đèn loan

Cô nhật trắng vàng
Dưới chân sỏi đá
Rồng rắn hai ngã
Dê ngựa một tàu
Trấu cho gà ổ
Chó trâu nằm êm...

Nghe tiếng mưa đêm

Dội về thồn thức

Không cần bút mực

Vẫn làm được thơ

Dệt mộng không ngờ

Đời sang trang khác

Ăn Chay niệm Phật!

Khổ hạnh ba năm

Khoác áo phong trần

Yêu thương lẽ sống

Chẳng còn mong ngóng

Những gì xa xôi

Đến rồi đi thôi!

Tuỳ duyên tuỳ cảnh

Không còn một mảnh

Tình nàng vác vai

Ngồi dưới vườn mai

Bên hồ tiếng ếch

Tình luy thêm mệt

Con ngựa sóng soài

May gặp được Ngài

Ruộng khô gặp nước

Đời sang trang khác

Dẫn pháp truyền kinh!

Sống chẳng riêng mình

Mỗi ngày hạnh phúc!

VỀ 7

Ve vè vè vè
Giờ thân điểm số
Ai hên được đó
Con gà bụng no
Con heo cám cò
Đầy mương đầy máng
Con trâu hết chán
Cười đến nhăn răng
Con ngựa thôi toang!
Hồi hương hưởng phúc!
Cái duyên đúng lúc
Gặp được vè này!
Và đây vào đây!

VỀ 8

Nghe vẻ nghe ve
Tháng 3 về mới
Tý được áo mới
Sửu được cỏ thơm
Dần được nai vàng
Mão được khen ngợi
Thìn ra khỏi tối
Ty cười thật tươi
Ngọ hết mệt nhoài
Mùi nhiều lá sắn
Thân hết vị đắng
Dậu gáy hân hoan
Tuất gặm xương sang
Hợi nằm hưởng Phúc
Có tu có được
Có lạ gì đâu
Thiện tâm làm đầu
Nhận về hái Lộc!

VỀ 9

Nghe về nghe về
Nghe về hạnh phúc
Gieo nhân tích đức
Khổ ném xuống sông...
Dần, Thân sang hồng
Trái thơm chín mọng
Tỷ Ngộ trịnh trọng
Bước lên ngai vàng!

VỀ 10

Lẳng lẳng mà nghe
Nghe về Cô Thúy có râu
Xua tan hết những u sầu...
Chữa lành tâm hồn đang chông chênh bờ vực
Con gà nó đập cánh, vỗ ngực
Lượm được hạt thóc vàng mà quên phòng bị cặp mắt điều hâu
Hội Mão Mùi nên nghĩa cau trầu
Tam hợp hóa thành tam tai vì đâu?
Dạ thủy chung son sắc
Không nằm trong màu mắt
Mà nằm ở đạo đức yêu thương!
Cơn gió thoảng mang theo làn hương vấn vương...
Ai đem đổi nghĩa phu thê bèn đá?
Con ngựa đến ngã ba con đường lạ
Biết đi đường mô?
Đường nhân nghĩa sỏi đá nhấp nhô
Đường danh lợi cỏ xanh màu ngọc
Ai chẳng muốn bỏ đá theo ngọc
Ai biết rằng ngọc thật trong thô ?
Tiền cướp được là tiền bẩn dơ
Dân than oán Tần vương bạo chúa
Vườn kim cốc bạc vàng thay cỏ

Tiếng thạch sùng tắc lưỡi trên bức tường loan
Mẹ cha dạy sống đàng hoàng
Đừng gian đừng dối, đừng huênh hoang đắc thời
Trái điều rụng đầy vườn khô
Người ta lấy hạt vắt khô xác điều
Đời người có được bao nhiêu
Ve thay áo mới cho hè thêm vui!

VỀ 11

Nghe vè nghe vè
Nghe vè xóa bỏ
Phiền muộn đau khổ!
Con giáp vào nghe

Chuột trôi theo bè
Gặp mùa nước lũ
Hiểm nguy đã đủ
Cấp bến bình an!

Trâu đi theo đàn
Bạn 3 thù 7
Ruộng khô nắng cháy
Gặp được cơn mưa...

Hổ chúa gầm gừ...
Sụp vô hố bẫy
Chó cười khây khẩy
Hổ thoát về rừng

Mèo thói dửng dưng
Nửa đời hoang phế

Hậu kỳ đại đế
Được nước lên ngôi

Rồng thấm bể đời
Trái me chua, chát
Muối sương rất mặn
Đến lúc rồng bay

Rắn bị lưu đày
Nhiều phen đánh đập
Trái lê nó dập
Cây chết hồi sinh

Ngựa lên thiên đình
Than thân trách phận
Lưng oằn lặn đận
Gánh vác khổ, đau!

Dê mãi đau đầu
Tiền tình nó bạc
Người ta thành đạt
Nhổ khắc số dê

Khỉ mới ê chề

Một mình cô độc
Thị phi đâm thọc
Như chọc đầu heo

Gà mới qua đèo
Gà rừng ra đuổi
Dừng ngay đèo chuối
Gặp trăng đu đưa

Chó sủa đuổi nư
Ốm o, so bại
Thuốc tiên vực dậy
Làm lại đời thôi!

Heo thích đi chơi
Ăn ngon mặc đẹp
Bà cho chem chếp
Tha hồ mà ăn!

Cô Thúy nói rằng
Tu thân, sửa đức
Lúc được, lúc mất
Có thịnh, có suy!

Đừng nghĩ ngợi gì...
Thông dong mà sống!

VỀ 12

2025.

Ve vè vè vè
Nghe vè Ất Ty
Chuột kêu tiếng “bĩ”
Trâu húc bụi rào
Càn Khôn té nhào
Hổ gầm tiếng “pháo”
Mèo chạy bát nháo
Lửa dưới đất trên
Rồng nổi bông bênh
Rắn trên sông Đuối
Nhật Nguyệt rượt đuổi
Ngựa hí vang trời
Dê nóng ăn xôi
Trăm con một rổ
Khỉ về báỉ tổ
Gà lạnh xù lông
Về biển bắt còng
Chó tru “í ới”
Heo đi chơi tối
Có ngày gặp ma
Đời đó để mà
Tu cho kịp hội

Siêng năng đừng đợi

Nước cuốn đến chân!

VỀ 13

Nghe vè nghe vè
Nghe vè câu cá
Cuộc vui trả giá
Nhân quả hiển linh
Làm đau thân mình
Làm khổ con cái
Gia đạo tranh cãi
Bởi nghiệp trót gieo
Móc họng cá treo
Giật cho rách bụng
Lòi gan, vỡ ruột
Máu me đầm đìa
Thức ăn dư thừa
Nhàn cư bất thiện
Sinh con hở miệng
Ứng nghiệm năm đời
Sông hồ giếng khơi
Họa tai đuổi nước
Thương con lập tức
Bỏ nghiệp đi câu
Lời thật đừng rầu
Phúc lành gia đạo!

VỀ 14

Nghe vẻ nghe ve
Đừng ăn thịt chó
Ngon miệng lúc đó
Đau khổ về sau!
Người bạn bền lâu
Vẹn câu trung, nghĩa
Nghèo nó không mĩa
Hèn nó không chê
Đánh cũng chẳng hề
Đem tâm oán giận
Đồ dơ đồ bẩn
Ăn cũng thấy vui
Bệnh đau vậy rồi
Vấy đuôi mừng chủ
Chết tìm chỗ trú
Sợ chủ buồn đau!
Chủ chết thảm sầu
Đi theo cùng chủ...
Vắng người nó tủi
Ngồi cổng ngóng chờ
Cơm đầy chén to
Thở dài không nuốt...

Cầu tặc rình suốt
Gây mất an ninh
Phổ phường bất bình
Ngán thay trộm chó
Nhân quả hiện rõ
Biết mà tránh đi!

Luật sớm ra thì
Cấm ăn thịt chó!
Lá mơ nằm đó
Củ riềng mừng thay!
Mắm tôm, sả cay
Từ nay chê cay

Vật nuôi yêu thương!
Thấm tình nhân bản
Ai thấm lời giảng
Bỏ ăn chó mèo

Sẽ chẳng phải nghèo
Tuổi cao, sức khỏe
Tâm hồn vui vẻ
Con cháu an khang!

VỀ 15

Nghe vè nghe vè
Nghe vè câu cá
Cuộc vui trả giá
Nhân quả hiển linh
Làm đau thân mình
Làm khổ con cái
Gia đạo tranh cãi
Bởi nghiệp trót gieo
Móc họng cá treo
Giật cho rách bụng
Lòi gan, vỡ ruột
Máu me đầm đìa
Thức ăn dư thừa
Nhàn cư bất thiện
Sinh con hở miệng
Ứng nghiệm năm đời
Sông hồ giếng khơi
Họa tai đuổi nước
Thương con lập tức
Bỏ nghiệp đi câu
Lời thật đừng rầu
Phúc lành gia đạo!

VỀ 16

Nghe vè nghe vè
Nghe vè tránh nghiệp
Thú vui phân biệt
Điều đúng, điều sai!
Trò chơi đá gà
Máu me ghê gớm!
Gà lông cựa sắt
Gà đòn vỗ đòn
Cái máu thua, hơn
Tiền tài tiêu tán
Con thời lòi mắt
Con lũng bộ điều
Đón đau lắm chiều
Thú vui gà chọi!
Nhân quả chiếu rọi
Gia đạo tan tành
Đâm chém, tù đầy
Ba đời báo oán
Ai tin thì lánh
Không tin bỏ qua...
Cô Thúy ngân nga
Câu vè mùa hạ
Ve kêu râm ran...

VỀ 17

Nguyện cầu tuổi tý phước lành
Nguyện cầu tuổi sửu công danh rạng ngời
Tuổi Dần cầu nguyện ra khơi
Cầu cho tuổi Mão sóng thôi bão bùng
Tuổi Thìn cầu nguyện tin mừng!
Cầu cho tuổi Tỵ đường cùng gặp may
Nguyện cầu tuổi Ngọ tỉnh say
Tuổi Mùi đừng những đắng cay qua rồi
Tuổi Thân cầu nguyện niềm vui
Cầu cho tuổi Dậu được thời làm ăn
Cầu cho tuổi Tuất chạy nhanh
Và luôn tuổi Hợi công thành thành công!
Nhớ về cô Thuý ghi lòng!
Tu Thân, tích Đức, trời hồng sáng mai.

VỀ 18

Nhìn lên thì chẳng bằng ai
Nhưng mà nhìn xuống mấy ai bằng mình
Ở đời sống đặng chân tình
Siêng năng, chăm chỉ, việc mình mình lo
Lo tu đạo đức không chờ
Đến ngày Nghiệp Quả bất ngờ qua thăm
Biết rằng người ghét kẻ thương!
Nhân duyên định sẵn vẫn luôn mỉm cười
Lòng ta biết đủ nên vui
Giận hờn lặn xuống Tâm rồi Bình An!
Hôm nay, nghe một tiếng đàn
Trong cung Từ Ái dịu dàng về đây!

VỀ 19

Bạn ơi! Thôi bớt tủi hờn
Thương người đâu hắt người thương lại mình
Hy sinh chịu đựng vì tình
Chữ tình nó nặng như chì đắm tim!
Người say vì uống rượu bình
Ta say vì chữ vô minh xưa giờ
Nhưng lòng ta chẳng thờ ơ
Cái duyên cái nợ nó vô lấy nhau
Tuỳ thôi nước cạn, sông sâu
Bến trong, bến đục biết đâu mà tìm?

VỀ 20

Ai biết ngày mai sẽ ra sao
Cứ biết hôm nay vậy đã nào!
Vô thường như lá cây trong gió
Rơi xuống sông thành chiếc thuyền trôi...
Đời người có khi được mấy đâu
Yêu thương từ bỏ những u sầu...
Đến đi mặc kệ không cần biết
Còn thở là đời còn rất vui!

VỀ 21

Mỗi ngày ta hãy cứ sống vui!
Đời trôi hay nổi có gì đâu
Trăm năm tỉnh giấc như cơn mộng
Đâu phải để ta phải u sầu...
Hôm nay, ta học được chữ Tu
Tu thân ta trước chẳng lo âu!
Sinh lão bệnh tử ừ thôi kệ!
Ngày nào còn ở còn yêu nhau!

VỀ 22

Người ta nói bạn yếu mềm
Không tranh không đấu không thêm bạn tâm!
Bạn rằng học Phật từ tâm
Thương yêu muôn vật bỏ sân bỏ hờn
Rằng tôi không muốn ai buồn!
Ai sâu ai khổ vô thường trả vay
Thôi thì bạn mạnh hơn đây
Bề ngoài hổ báo tâm đầy hơn thua
Còn tôi đối diện tôi chừa
Những dây mối nghiệp không đùa được đâu
Bạn ơi! Luôn nhớ trong đầu
Thắng mình mới thật tự hào bạn tôi
Thắng người thì oán hận thôi!
Bớt thù thêm bạn cho đời yên vui!

VỀ 23

Nhỏ nhen, sân hận để làm chi?
Thù oán, ghét ganh để được gì?
Biến khổ bon chen thêm sóng mạnh
Trầm luân tự buộc lấy thân mình!

VỀ 24

Đừng tham việc nhẹ lương cao
Con trắng ngực tạo lừa tao đó mà
Đừng mơ một bước lên nhà
Lưới giăng con nhện trùng sa mấy lần
Đừng mê danh tiếng thơm lừng
Đằng sau hứa hẹn là rừng bẫy chông
Tham tiền, tham sắc, đầy lòng
Để cho thiên hạ tới gông cổ mình
Thế nên ta sống Nghĩa Tình
Không tham, không lụy, yên bình... mà sao?
Trò đời càng tốt càng bào
Thấy người Nhân Nghĩa nó chào xã giao
Rồi toan lợi lộc nó đào
Đào cho cùng kiệt từng hào từng xu
Mắt tao đâu phải đui mù
Thừa dư tao biết mà gật gù cho qua
Vì tao trọng chữ thật thà
Nhưng không có nghĩa là cha thẳng khờ
Bởi chẳng cái thói lừa người
Lừa năm mươi củ mất năm mươi vàng
Tao thời ghét thói gian tham
Nhưng tâm tao nguyện tu hàm từ bi
Khuyên người đừng! chó sên si
Khuyên tâm tao cũng nhu mì mà tu!

VỀ 25

Nguyện cho các mẹ đơn thân
Nuôi con khôn lớn, phúc phần đến con!
Nguyện cho hiếm muộn cầu con
Đặng thành như ý vương tròn sinh ra
Nguyện cho con trẻ mọi nhà
Bình an sức khỏe thật là yên vui!
Nguyện rằng ai thấy thơ tôi
Thì chăm sửa Đức, tu Thân, Phúc lành!

VỀ 26

Khuya rồi nghe tiếng muỗi kêu
Vườn đêm lá rậm... trăng treo đỉnh đồi
Mong sao Ôn Phước từ Trời!
Ban mưa xuống đất cho người mừng vui!
Cầu cho phúc lộc đậm chồi
Cho ai xem được những lời yêu thương!

VỀ 27

Một vòng tay lái trả vay
Một xu lừa lọc mười đau nhận về!
Kỳ không tắm nắng say hè
Nước Ngô, nước Ngụy, cô về cho hay!
Thằng khôn, thằng dại đời này
Đứa gian, đứa thật mấy ai mà ngờ
Vàng kia lắm kẻ nhiều mơ
Núi sông lắm bọn tò vò kiếm ăn
Tơ chùng đàn gãy tai trâu
Anh hùng muôn thuở... thôi sầu gấm hoa.

VỀ 28

Con chuột được hạt thóc vàng
Con trâu được cỏ non ngàn, đồng thơm
Con hổ làm chúa sơn lâm
Con mèo được cá ăn nằm bếp tro
Con rồng hết cảnh âu lo!
Con rắn lột xác ra trò nhìn xem
Con ngựa đã có ngọn đèn
Con dê đã có cỏ êm để nằm
Con khỉ thân đã hết bầm!
Con gà sẽ có con trùn để ăn
Con chó đùa dưới ánh trăng
Con heo mở hội tắm trăng đêm rằm!
Nghe về cô Thúy mừng thầm...
Thiện tâm luôn giữ... phát Tâm mỗi ngày...
Cầu gì được đó là đây
Phước gieo thì cũng có ngày gặt thôi!

VỀ 29

Không hờn, không giận, không thù
Không hay lo nghĩ, u buồn, sầu bi
Không hay hoảng sợ chia ly
Không vui thái quá... khắc ghi điều này
Lạc quan tích cực mỗi ngày
Tâm bình thản! cuộc sống này an khang
Kim mộc thủy hỏa thổ an!
Định Thần, dưỡng Khí, phước lành, tuổi cao!

VỀ 30

Bởi cuộc sống nhiều khi lắm lúc
Lửa hận thù không muốn nguôi ngoai
Nhưng tha thứ là thương đến ngày mai
Cả hôm nay tâm an sóng gió
Bởi cuộc đời là nhiều phen bão tố
Mà sân si muôn thuở khổ đau!
Vườn đêm nay mưa rụng trái sầu
Để bình minh hồng tươi lên mắt
Vì ta không thêm thù, than oán
Và buông cho gió cuốn lòng đi!

VỀ 31

Nguyện cầu cho mẹ sống lâu
Cho ba sức khỏe tình thần an vui!
Nguyện cầu cho bé tươi cười
Khỏe môi chín đỏ một đời an nhiên
Nguyện cầu cho những ưu phiền
Đang vây lấy bạn bỗng liền biến tan!
Nguyện cầu cho fan được vàng
Hái tình, hái lộc huy hoàng ngày mai
Bạc tiền khó kiếm lắm ai
Mà câu Nhân Nghĩa còn hoài khó hơn!
Nguyện cầu ngay thẳng chịu oan!
Một bông lúa hoại thành đồng lúa xanh!

VỀ 32

Điều gì đến sẽ đến!
Điều gì đi sẽ đi!
Lòng ta chẳng bận chi
Như cây xanh thay lá

Điều gì ta lo quá!
Cuộc sống chẳng thanh thoi
Kệ! Thông dong mà sống
Làm đẹp cho cuộc đời

Điều gì mà công chính
Cứ vững chí mà làm
Ơn Trời đã sắp đặt
Phó thác cuộc đời ta!

Về 33

Fan tôi đáy mắt mưa rơi...
Tắm thân mòn mỏi mệt nhòa vì đâu?
Sinh ra là kiếp con người
Mấy ai không khổ không buồn đâu ai?
Mong như những cánh chim dài
Tự do bay lượn, thương hoài ngàn năm
Biển xanh xanh... núi xanh xanh
Đời người sao cứ tranh dành lẫn nhau
Nhấp nhô ngọn sóng bạc màu
Trăm năm rồi cũng mái đầu tuyết sương
Đêm nay, học được chữ Buông!
Thả lòng cho những nỗi buồn chạy đi.

QUÉT LÁ

Ưu phiền như lá vàng khô
Chối rành mà quét gom vô góc vườn
Đốt cho lửa cháy bùng bùng!
Tiếng “tì” tiếng “tách” vui mừng thổi bay
Buồn sầu như tóc mới cài
Chuyện xưa, chuyện của tương lai ngút ngàn
Hôm nay, ta sống đường hoàng
Ngày mai ngấn mặt trong tròng pháo tay...
Theo người, người tỉnh, ta say!
Theo ta, ta tỉnh, người say mấy người?
Trên kia nhân quả định rồi
Dưới này chạy nhảy... tu thời chưa yên!
Chiều nay, nắng gió vườn tiên
Ta đi quét lá ưu phiền cho em!

...

Bạn tý mở được kho vàng
Bạn sưu được cả đồng vàng mà ăn
Bạn dần lông mới thay vầng
Bạn mảo cao quý âm phù nạn qua
Bạn thìn thời tới hoan ca
Bạn ty được sống lại và đẹp xinh!
Bạn ngộ vực dậy được mình

Bạn mùi hoan hỉ nghe ve xướng hòa
Bạn thân sự nghiệp nở hoa
Bạn đậu võ cánh bay xa ngút ngàn
Bạn tuất cảm xịn ngập tràn
Bạn hơi thư giãn mà nằm spa
Bạn nào tu đức, tề gia
Thương yêu muôn vật, chang hoà từ bi
Sống đời này, biết cho đi
Trời thương ban Phúc sợ gì khổ đau!

...

Con chuột ngậm thuốc cho mèo
Con trâu vác nghĩa vác tình cho dê
Con hổ đuổi chó cứu bê
Con gà mổ rắn gỏi kê khỉ nằm
Chim trời, cá nước, mất tắm
Thời nay người tốt khó làm lắm ai!

...

Con chuột chụp mũ con dê
Con dê chụp mũ con kê con cà
Con rắn chụp mũ con gà
Con gà chụp mũ con gà nhổ lông
Con mèo số hưởng ngồi không
Chụp mũ con chuột kể công với rồng!

...

Nước mắt thường lệ chảy xuôi
Mà nay nước mắt ngược đời chảy vô
Hy sinh nhẫn nại đến khờ
Giữ êm lửa ấm thuận hoà chồng con
Phận nhi nữ, phận hồng nhan
Làm dâu cũng khổ, ở không cũng buồn!
Tuổi thơ theo cánh chuồn chuồn
“Khi vui nó đậu, khi buồn nó bay”
Chồng thương thì đỡ cau mày
Nhược bằng chồng ghét sầu cay mắt nồng
Con thuyền theo gió qua sông
Bên bờ La Bá cầu vòng bắt qua...
Thông reo... Đà Lạt ngàn hoa
Trắng thơm như miếng bánh, trắng ngọt lành!
Về đây tiếng gọi rừng xanh...
Bình yên giây phút không đành bước qua...
Nguyện cầu cho đá mọc hoa
Cho người em gái thật thà thương yêu!
Năm khi thì đá cũng chiều
Nước đi mười hoạ đá xiêu, sắc lòng!

...

Con heo cãi với con bò
Con bò cãi với con voi cãi cùn
Con voi cãi với con mùi
Con mùi cãi với con trâu lì đòn
Con trâu cãi với ngựa con
Con ngựa cãi với chuột đồng lúa thơm
Con chuột cãi với ông trùm
“Con nào dám cãi ông trùm cái bao”
Vườn ông, ông thích thì rào
Nước ông, ông muốn con nào được ăn
Cãi gì cho bỏ phí công
Tu tâm sửa đức trời còn tính cho!
Trong tay một mớ tơ vò
Sợ đầu, sợ cuối chơi trò về thâm...

...

Cấp cấp tới kỳ
Có vay có trả
Tiền đi tiền lại
Quay về với mình
Người sợ nợ dìm
Trốn sao được nghiệp?
20 năm lọc

Gắng làm trả ngay

Ai đọc về này

Nhận ngay tiền nợ

Có tiền trả nợ...

Về linh là đây!

...

Nguyện cầu bé đỡ hôm nay

Nghe kinh siêu thoát về ngay cõi lành!

Nguyện cầu hiếm muộn khó thành

Tin mừng sẽ đến vào ngày hôm sau

Nguyện cầu tiền bạc nợ lâu

Có dư có để trả dần nợ kia

Nguyện cầu cái ác xa lìa

Con người thôi cảnh giết đi mạng người

Nguyện cầu Ôn Phước từ Trời

Mang mưa xuống thế cho người thế gian!

...HẾT...